

FILE

FANITUS

1/23

patina
♡
HILE

♡ ☆ ✨

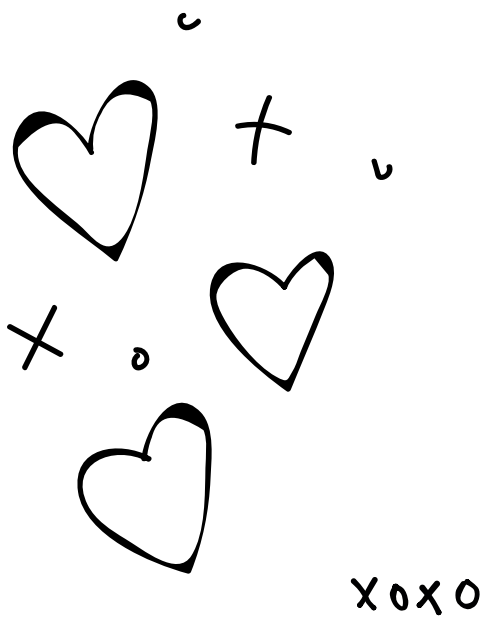
SISÄLLYS

♡ ✨ ✨ ✨ HILE
4EVER

HILE VOLUME 1 / 2023

PÄÄKIRJOITUS	03	MY HEROES COLLECTION	16
PUHIS	04	HOROSKOOPPI	20
HILE ONNITTELEE PATINAA	06	PUUHANURKKA	21
GOSHUIN ONEGAISHIMASU - YKSI GOSHUIN, KIITOS	07	PIIRRUSTUSILLAN ANTEJA	23
MANDO DORADO - FANITUS ON KAPINAA	10	SAVUKIHAROITA	24
FANFIKTIOSTA	11	MAUNO JA JUUSTOKAUPPIAS	25
36,5 QUESTIONS WITH MIKKO	13	SPACE MARIN	28
HILEE KIRJEPALSTA	15	MARIAN TARINAPALSTA	29
		RATKAISUT	30

Historian Lehti 01/2023
Fanitus
Patina ry
Päätoimittaja: Elsi Kummu
Taittajat: Elsi Kummu ja Taru Ulvi
Paino: Viestipaino Oy

PÄÄKIRJOITUS

Aivan ensimmäisenä olin Muumien fani. Sen jälkeen varmaankin Winx-club ja jostain syystä vakoojat. Tuttuun ja turvalliseen rovaniemeläiseen tapaan kaverit fanittivat Antti Tuiskua (myös itsekin vaikkeen ehkä aivan samalle tasolle yltänyt). Vanhemmilta nappasin mukaan Tarun Sormusten Herrasta ja Star Warsin – oleellista oleellisimmat perinnöt. Omissa Patinan punaisissa haalareissa roikkuu tälläkin hetkellä pieni BB8-droid ja kämpän seinillä komeilee elokuva- ja pelijulisteita.

Muutama vuosi takaperin ajatus ”aikuiseksi kasvamisesta” oli kovin pinttynyt päähäni. Ennen kaikkea se tarkoitti kaiken aikaisemman ilon karkotusta elämästä. Jostakin olin saanut käsityksen, että ainoa ”oikea” tapa olla ”vakavasti otettava” ja saada mitään aikaiseksi elämässäni olisi olla täydellinen toimistonharmaa kopio olemattomasta ideaalista. Tämä oli erityisen ironista ottaen huomioon, ettei ympärilläni ollut yhtään painetta tällaiseen elämäntapaan. Päinvastoin ihmiset ympärilläni ovat uskaltaneet silloinkin, kun itse haikailin rajalla.

Ensimmäisen Hileen pääkirjoitukseni (tämä teksti, jota luet, ettei vain tapahdu erehdyksiä) on yksi monista kerroista, kun yritän sanoittaa jollakin järkevällä ja koherentilla tavalla tämän jokseenkin omalaatuisen ilmiön merkitystä omassa elämässä.

Fanitus aiheena aiheuttaa niin epämukavaa ja poskia punottavaa nostalgiaa kuin myös ihan oikeita ilon kyineleitäkin. Pohjimmiltaan fanituksessa onkin kuitenkin kyse elämään iloa tuottavista asioista.

Keskustelu opiskelijoiden mielenterveydestä on ollut pitkään pinnalla ja aihe tunkee väkisinkin mieleen ilosta ja elämästä puhuttaessa. Kyseiset ongelmat ovat isoja eivätkä ratkaisut yhtään pienempiä. Sillä välin toivon kuitenkin, että jos löydät jotain, joka tuo iloa, pidäthän siitä kiinni! <3

Olen itse sekä tahtomattani ja toisaalta itse aiheutetusta aivojen tyhjäjuoksusta johtuen, pohtinut mitä on olla jollain tavalla tärkeä tai mitä on jättää jälkiä tähän maailmaan. Luulisi että suuremmat eksistentiaaliset kriisit tästä aiheutuisivat historian opinnoista, mutta oikeastaan katalyytteina ovat usein olleet ihmiset ja tarinat, joita fanitan. Myös oma monisanainen suuni jää tämän suhteen usein aika sanattomaksi. Miten edes verrata mitään siihen, että joku tuntee itsensä nähdyksi ja kuulluksi. Oma kiitollisuuteni ihmisille, jotka ovat rakentaneet ja jakaneet teoksiaan lienee jäävän tämän tekstin ulkopuolelle, siihen kun varmaan etsin sanoja vielä monia vuosikymmeniä.

Omien puutteessa lainaankin muiden sanoja: ”Life need things to live / Elämä tarvitsee asioita elääkseen.” Lainaus on Critical Role -sarjasta, jota itse fanitan sillä tasolla etteivät kaverit enää jaksaisi kuulla siitä (eikä muuten ole ainoa sarja/peli/kirja lähipiirini tuskaksi).

Lausahdus on nerokas lyhykäisyydessään ja pätee mielestäni suunnilleen kaikkeen elämässä, myöskin fanitukseen. Se onkin varmaan ainoa järkevä lopputulos mihin olen vuosieni aikana täällä maapallolla päässyt suhteessa kysymykseen ”Miksi tarinat/taide/mikä ikinä muuttikaan elämäsi merkitsevät meille niin paljon tai mikä ajaa meidät niiden luokse aina uudestaan”. (Palaan asiaan myöhemmin, jos saan jotain suurempia valaistumisia aiheesta.)

Tämä HiLe on myöskin nerokas, kuten siihen mielensä, ajatuksensa, unelmansa (sekä painajaisensa) ja sielunsa upottaneet tekijänsäkin! Usein kuulee lauseita, kuten ”eihän kukaan mitään halua tehdä ilmaiseksi”. Fanitus on kuitenkin täydellinen esimerkki päinvastaisesta, sillä suurilta osin toimintaa yhteisöissä tehdään vapaaehtoisesti. Sama periaate loistaa myös Patinassa! Asioita tehdään yhdessä – nimenomaan toisillemme. 60-vuotis vuosijuhla, HiLe ja kaikki toiminta jossa ihanat ja rakkaat patinistit ovat olleet antamassa kaikkensa ovat konkreettisia todisteita tästä. Eikä mikään ole sen parempaa! (Ja kiitos siitä)

Live long and prosper, may the force be with you, endure & survive

mitä näitä kaikkia nyt onkaan <3

Nörttiterveisin: Hileen päätoimittaja

Elsi Kummu

PUHIS

Huomenta päivää fanittavat patinistit! (tai iltaa tai yötä, milloin ikinä satuttekaan tätä lukemaan)

Patinassa on kevään kaikenlaista puuhattu! Ollaan pariin kertaan jo sitsattu, kerhiksellä hengailtu ja teatterissa käyty, näin muutaman esimerkin antaakseni. Vuoden 2023 kohokohta eli vujut ovatkin vain kahden päivän päässä, kun tätä puhista kirjoitan. Vujutoimikunta on aatterasti puurtaneet jo kauan tämän juhlan eteen ja ISO KIITOS heille siitä.

Tämän vuoden Wapusta tulee mahdollisesti tapahtumarikkain Patinan historian aikana!!! (Jokaista wappua en ole ollut itse todistamassa, mutta silti uskallan näin väittää). Patinan Wappukalenterista pääsette näkemään mitä kaikkea on luvassa! Kesäkin jo näkyy lähitulevaisuudessa, vaikka ulkona onkin tälläkin viikolla satanut lunta. Voimia ja jaksamista 4. periodin opintoihin!

Nyt kun tämä virallisempi kevätkatsaus on saatu tehtyä niin itse aiheeseen:

Kuullessani kevään hileen olevan aiheeltaan fani-hile aivonystyräni lähtivät hyrräämään kaikista erilaisista fanituksen muodoista ja mitä aiheesta voisi kirjoittaa. Veikkaisin, että patinasta löytyy kaikenlaisten aiheiden ja asioiden faneja, joten mielenkiinnolla odotan mitä kaikkea hileeseen tulee. Meitä patinisteja yhdistää ainakin se, (uskallan näin väittää), että historian opiskelijat ovat ainakin jossain määrin historiasta kiinnostuneita. Tämä kiinnostus ei kuitenkaan välttämättä aina ole sellaista, miten fanitus ilmiönä yleensä pidetään. Historia-fanien suhtautuminen historian henkilöihin, tapahtumiin tai aikakausiin on ehkä hieman erilaista verrattuna, miten yliopistossa historiaan suhtaudutaan. Yliopistossa on jotenkin semmoinen akateemisempi tuntuma, ihme ja kumma. Fanittaminen onkin ehkä, jotain vielä syvällisempää ja kokonaisvaltaisempaa, joka saattaa luoda niitä mieleenpainuvimpia elämyksiä henkilölle.

Parhaimmillaan fanitus ja esimerkiksi suosikki artistin keikalle pääseminen voi olla euphoorinen tai uskonnollinen kokemus. Itse en tällaista ole vielä ainakaan luenoilla istuessa tai

artikkeleita/tutkimuskirjallisuutta lukiessa kokenut. (Vaikka historiasta ja sen opiskelusta verrattavan paljon pidänkin)

Fanitus on lähtökohtaisesti hieno asia. Tässä kevään aikana omassa some-kuplassani pyöri trendi jakaa Instagram-sovelluksessa sellainen fanitus positiivinen julkaisu tomaan tarinaan, jossa abouttia rallaa puhuttiin siitä, että ei ole noloa julkisesti jakaa esim. Somessa omista mielenkiinnon kohteistaan tai fanittamistaan henkilöistä, vaan enemmän noloa kritisoida sitä, että joku jakaa aiheesta, josta on intohimoinen. Itse allekirjoitan kyseisen postauksen täysin! Maailmassa on (kuten tiedätte) niin moni asia jo vinksallaan, että jos jollekin tuo hyvää mieltä, että jakaa fanitamansa kohteen julkaisuja somessa, niin more power to them ja täyttä häkää eteenpäin.

Asiasta pitäminen on kivaa ja turha kiihtisyys vain tuo tunnelman alas. Joten mitä tärkeimmät patinistit fanittakaa siten, miten teistä tuntuu parhaimmalta! Oli se sitten instgram stoori tykitystä tai fanitusta niin, että ette koskaan mainitse kenellekään, että pidätte merkittävässä määrin aiheesta x! (Itse, jos ette vielä tienneet, olen suhteellisen suuri anime-fani ja olen jo tässä, jonkun aikaa pohtinut mahdollista patinan anime/animaatio kerhoa tai vastaavaa, jos aihe kiinnostaa olkaa rohkeasti yhteyksissä kasvotusten tai esim. Sähköisillä viestimillä.)

Mitä parhaiten terveisin,

Mikko Oosi <3

Patina ry:n puheenjohtaja 2023

KOHTI TYÖELÄMÄÄ YKAN KANSSA

YKA on ammattiliittojen edelläkävijä ja mukana matkallasi työelämään.

- ▶ Autamme löytämään uravaihtoehtoja ja kehittämään ammatti-identiteettiä
- ▶ Valvomme yhteiskunta-alan opiskelijoiden etuja
- ▶ Toimintamme on yhteisöllistä: ykalaiset kohtaavat tapahtumissa, opiskelijatoiminnassa, vertaisverkostoissa, paikallisyhdistyksissä ja mentoroinnissa

Lue lisää: yka.fi

Yhdessä
yhteiskuntaa
rakentamassa

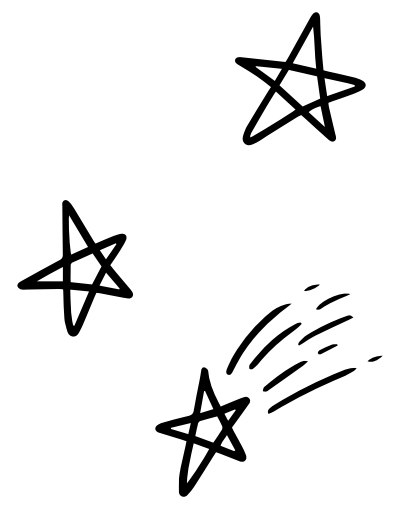

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

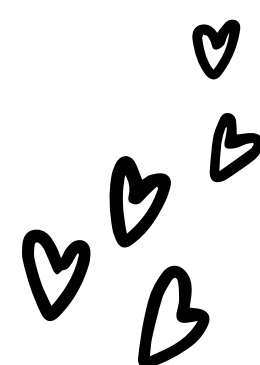

Suomen
Yhteiskunta-alan
Ylioppilaat ry

Onnea 60-vuotias Patina!

Vuosikuvien kuvaus:
Jaakko Suomalainen

Goshuin onegaishimasu — Yksi goshuin, kiitos

TERVEISIÄ PATINAN
ULKOMAAN -
KIRJEENVAIHDOSTA

Peetu Seestie

Näin alkuun konnichiwat täältä Japanista, Tokiosta. Tai tarkemmin ja rehellisemmin Saitamasta, Japanin Vantaalta - sillä pienellä erotuksella, että Saitama on lähes 8 miljoonan asukkaan prefektuuri. Tokion päättä-mätön lähiö, jossa on järjen-kantamattomiin pieniä kulmikkaita taloja, joiden julkisivut muistuttavat usein kylpyhuoneen kaakeliseiniä. Kirjoitushetkellä Tokio on saanut kirsikakukkien vaa-leanpunaisen peitteen yllensä ja ulkona on mukavat pari-kymmentä celsiusastetta.

No, asiaan.

Fani-hileeseen löytyisi monenlaisia japani-aiheita. Idoli-kulttuuri elää maassa vahvana

Monista kaupoista löytyy jokaisen makuun erilaista fanikrääsää: keräilykorteista julisteisiin ja pinsseihin Fanitukset kohde voi olla niin BTS, AKB48 (ei se neuvostoliittolainen rynnäkkökivääri) tai vaikka Japanin baseball-joukkue.

Myös, esimerkiksi, maan erityisen toimivalla junainfra-struktuurilla on omat nörttifaninsa. Itse kuitenkin fanitan, söpöjen idolien ja keskimäärin kaksi sekuntia myöhässä olevien junien sijasta, maan lukemattomia pyhäköitä ja temppeleitä.

Japanissa on shintolaisia pyhäköitä ja buddhalaisia temppeleitä suurin piirtein yhtä paljon kuin Suomessa on järviä, eli karvan alle 200 000 kappaletta. Järviähän täällä on yhteensä vain reilut sata, mutta pyhäköt ja vuoret ovat hyvä korvike. Maan lukuisat vuoret ovatkin toinen fanituksen kohteeni, mutta ehkä niistä joskus toiste.

Ennen vaihto-opiskeluvuoden alkua olin kauniista pyhäköistä ja temppeleistä innoissani, mutta paikan päälle päästyäni en kuitenkaan oikein tiennyt, mitä nyt sitten tekisin niillä vieraillessani. Pällistellä vain muina turisteina? Vaikka pyhäköillä onkin kiva hetkeksi istahtaa ja lukea vaikka pari sivua kaunokirjallisuutta, niin olisi oikein oivaa, jos vierailtu jäisi jotain muutakin käteen kuin pelkkä haalistuva muistijälki. Mieluusti jotain fyysistä ja kosketeltavaa.

Japanissa suurin osa näistä pyhäköistä ja temppeleistä tarjoaakin, erilaisten amulettien ja onnenkalujen lisäksi, vierailijalle goshuinia (御朱印, go-shu-in),punaista leimaa/sinettiä vierailijan leimakirjaan, muistoksi ja todisteeksi vierailusta. 御 (go) on arvostusta ja kunnioitusta osoittava merkki ja äänne, usein kohteliaassa kielessä käytetty merkki. 朱印 (shu-in) on varsinaisesti itse sana, jossa ensimmäinen merkki tarkoittaa kirkkaanpunaista väriä ja jälkimmäinen sinettiä/leimaa. Tätä palvelua tarjotaan muutaman sadan jenin maksua vastaan. Näihin maksuihin onkin uponnut rahaa vähän toistasataa euroa.

Ennen kapitalsimia buddhalaiset pyhiinvaeltajat saivat temppelistä leimansa sutralahjoitusta vastaan.

Systeemi muistuttaa myös erästä toista japanilaista innovaatiota. Gotta Catch 'Em All.

Tähän mennessä näitä leimoja on kertynyt goshuinchoihini (御朱印帳, go-shu-in-cho), haitarin mallisiin leimakirjoihini, useampi kymmenen, noin puolitoista kirjaa. Monet hankkivat temppeleille ja pyhäköille omat kirjansa, mutta itse olen kerännyt niitä sekaisin samojen kansien väliin. Tähän ei kuitenkaan ole varsinaisesti mitään pyhää sääntöä.

Leima ei itsessään sanana vielä kerro sitä mistä on oikeastaan kyse, sillä punainen leima on vain osa goshuunia. Usein pyhäkön pappishenkilö, vierailijan silmien edessä, kalligrafioiden musteella ja siveltimellä temppelin nimen ja vierailupäivän suoraan kirjaan ja siihen päälle painaa leimat. Välillä taas monissa suosituimmissa kohteissa saa mukaan vain valmiin paperin, joka sitten liimataan osaksi kirjaa.

Nämä goshuinit ovat olleet hauska tapa pitää kirjaa siitä, missä kaikkialla sitä on käynyt. Jokaisessa uudessa kaupungissa ja prefektuurissa onkin pitänyt käydä vähintään yhdellä pyhäköllä tai temppelillä. Nyt näitä leimoja on kertynyt Saitaman, Tokion, Hokkaidon, Aomorin, Iwaten, Chiban, Fukuokan, Kumamoton, Kagoshiman, Miyazakin, Oitan, Hiroshiman ja Kioton prefektuurien pyhäköiltä ja tempeleiltä.

Pyrkimykseni olisi kerätä kaikista Japanin prefektuureista, 47, vähintään yksi leima, mutta tähän on vielä matkaa. Urakka tuskin valmistuu vaihtovuoden aikana (Ellei jostain ilmesty miljoona jeniä.)

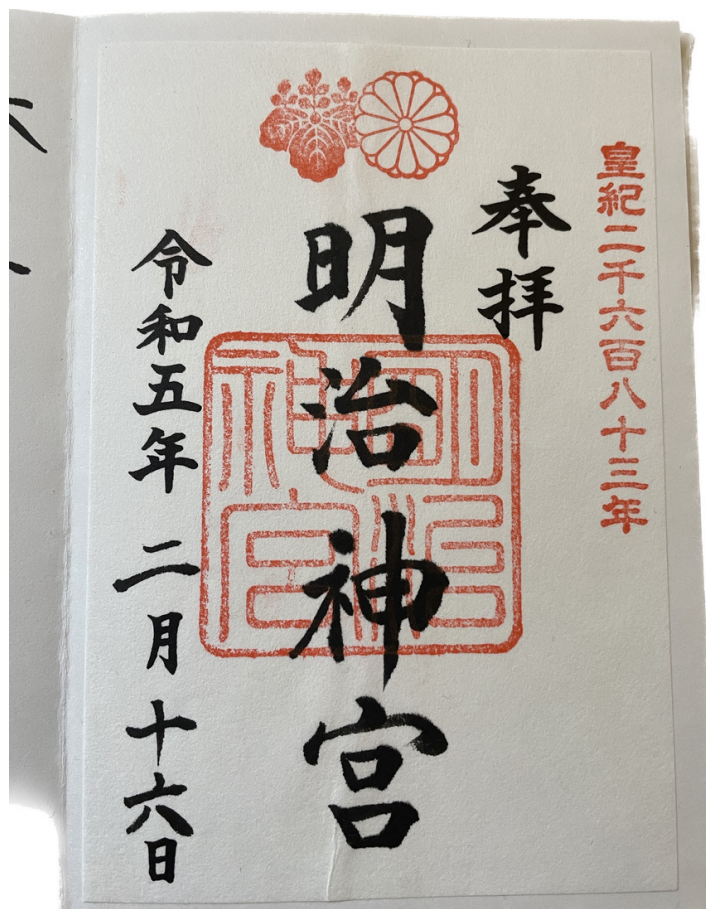
Goshuinit eivät ole suurimman turistimassan tiedossa, ja usein näitä leimoja tulee jonotettua suosituimmissa temppeleissä lähinnä japanilaisten kanssa. Usein olenkin saanut tehtäväkseni selittää hämmentyneille ulkkareille, mitä me kaikki oikein jonotamme. Leimojen kerääminen on myös suositumpaa naisten joukossa kuin miesten, mutta toistaiseksi miehisyyteni ei ole kokenut suurempaa vahinkoa.

Leimat ovat olleet kaiken kaikkiaan mukava tapa tukea pyhäköitä ja temppeleitä ja samalla saada itselleen kivan muisto, joka ei pahemmin vie tilaa ja joita ihaillessa tulee hyvä mieli. Ilmeisesti kattava goshuin kokoelma auttaa myös kuolemanjälkeisessä hurskauden todistelussa, jos buddhalainen näkemys kuolemanjälkeisestä sattuu pitämään paikkansa.

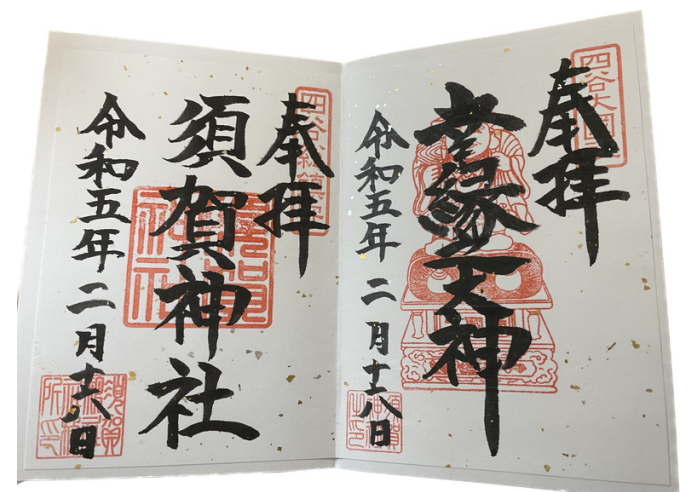
Tässä vielä joitakin keräämiäni leimoja selityksineen.

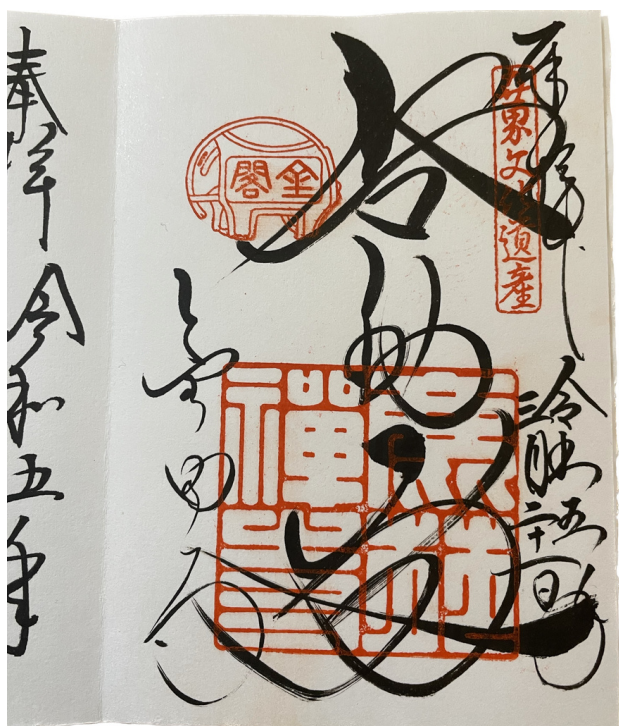
Yoroshiku onegaishimasu

Meiji Jingu on Tokion ja Japanin yksi kuuluisimmista shintopyhäköistä. Se sijaitsee aivan Tokion keskustassa, Hachikō koirapatsaastaan ja vilkkaasta risteyksestään tunnetun Shibuyan pohjoispuolella. Huomaa pyöreä keisariperheen krysanteemisymboli leimassa keskellä ylhäällä. Vain harvoilla pyhäköillä on oikeus kantaa tätä symbolia. Läheisyys keisariperheeseen näkyy myös nimessä, jingu-pyhäköillä on läheinen suhde keisariperheeseen. Pyhäkön nimi on helposti luettavissa liimatun paperilapun keskellä, mikä ei aina ole asianlaita, joko lukijan puutteellisen kielitaidon tai kirjoittajan hienostuneen kalligrafian takia. Nimen oikealla puolella lukee (奉拝), joka merkitsee jumalien palvomista. Vasemmassa laidassa lukee vierailupäivä Reiwa 5 2.18. eli 18.2.2023. Oikealla punaisella on vuosi laskettuna Japanin keisarikunnan perustamisesta, 2684.

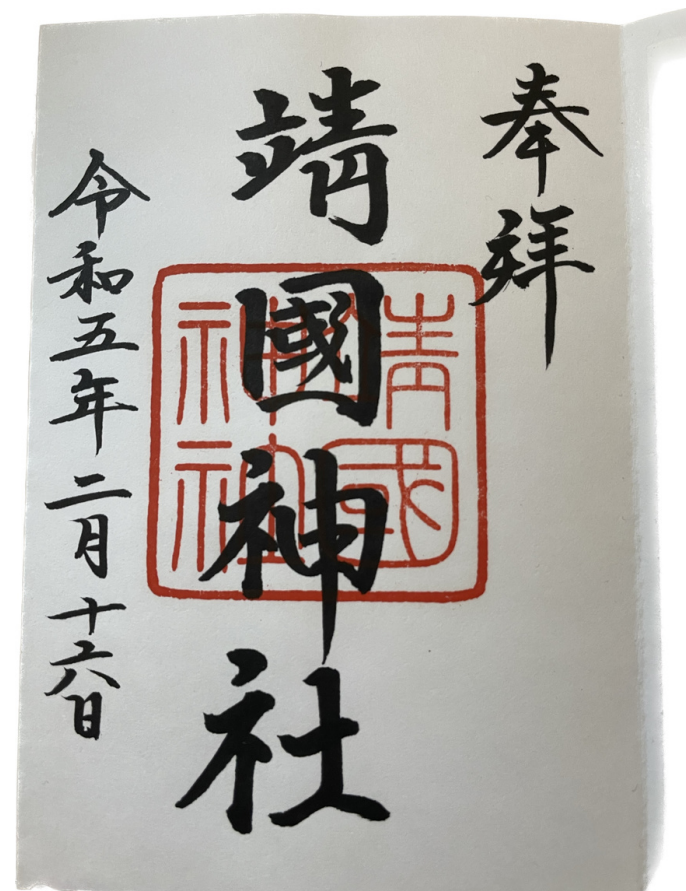

Suga-jinja ei ole itsessään tunnettu, mutta sinne johtavat portaat nousivat maailman kollektiiviseen tietoisuuteen vuonna 2017 Makoto Shinkain menestyselokuvan Kimi no na wa:n (eng. Your name) myötä. Makoton uusin elokuva Suzume (2022) on myös ainakin yhtä hyvä, ellei parempi.

Toisilta jinjoilta on hyvät näköalat. Kyseinen pyhäkkö on 800 metrisen Hōman vuoren huipulla.

Yasukuni-jinjan leima. Tunnettu pahamaineisena Japanin sotarikollisten viimeisenä lepopaikkana. Viime vuonna salamurhatun, Japanin pitkäaikaisimman pääministerin, Shinzo Aben vierailut temppelillä kiristivät mm. Japanin ja Etelä-Korean välejä.

Kinkaku-jina tunnettu Rokuon-ji on kuuluisa Kiotossa majaileva kullattu temppeli. Temppelin goshuin on oiva esimerkki siitä, että välillä kalligrafia on villimpää eikä luettavuus ole tärkeintä. Löytyy myös Unescon maailmanperintökohdelistalta niin kuin moni muukin paikka täällä. Turistejakin oli riittämiin. Myös norsu, jonka sisällä lukee "kinkaku" on hauska yksityiskohta.

MANO DORADO – FANITUS ON KAPINAA

Juho Aarikka

Päätin kirjoittaa artikkelin fanittamisesta ja mietin kuumeisesti mistä kirjoitan, sillä fanittamiani asioita on melkoisesti. Onko se kenties suosikki pelisarjani, joka on inspiroinut minua vuosikymmeniä jopa graduaiheeni valintaan asti? Voisiko se olla kuitenkin lempibändini, joka kulkee aina mukana tavalla tai toisella? Päätin mennä suosikkibaariini Kultaiseen apinaan selkeyttämään ajatuksiani¹ ja etsimään inspiraatiota työskentelyyn² tuopin ääreltä.

Poistin juuri suuren osan puhelimeni sosiaalisen median palveluista ja ajattelin että näin voin keskittyä asioihin joista oikeasti pidän. Ensimmäinen takaisku tuli heti. Baarin kajareista soi juuri nyt Gunnareiden November rain ja se tekee elämästä nauttimisen erittäin vaikeaksi, sillä Axl Rose on dille ja lauluääni kamala. On vaikeaa elää hetkessä kun tajuaa että tähän hetkeen liittyy myös muut hetket. Kaljan raikkaus palautti minuun hyveen, takaisin asiaan. Palattuani asiaan tajusin ettei tässä vielä ole punaista lankaa. Aika keksiä se.

Olen huomannut että fanittaminen vaatii rohkeutta ja on usein irtiotto jonkinlaisesta vallitsevasta tilanteesta tai normista. Ihmiset jotka uskaltavat fanittaa omia kiinnostuksenkohteitaan tosissaan ilman että antaa muiden mielipiteiden vaikuttaa ovat yleensä kaikkein kiinnostavimpia ihmisiä. Normit nujertaa ja ohjaa vetelään tylsyyteen, jossa on olemassa kirjoittamattomia sääntöjä, joista kukaan ei varsinaisesti pidä. Pitäisi toimia jotenkin vaatimusten mukaan, joissa hyvää ei ole, mutta kun se vaikuttaa normaalilta. Normaalius on kuin ämpärillinen rapuja. Jos ämpäriin heittää ravun, se pystyy kiipeämään sieltä pois. Kun ämpäriin heittää paljon rapuja, jotkut koittavat kiivetä sieltä pois, mutta muut ravut vetää sen takaisin, tuomiten koko ämpärillisen herkullisiksi snapsilaulujen pikkusuolaisiksi. Asioiden fanittaminen antaa mahdollisuuden olla

se karannut rapu. Voi päästä irti kuristavasta normaalista ja tehdä asioita, joista oikeasti pitää.

Olen tehnyt opettajan hommia ja tämä näkyy etenkin nuorison keskuudessa. Normaalialia on pukeutua samalla tavalla, olla erottautumatta liiaksi ja pelätä Suurta HäpeääTM joka tulee kun tekee asioita eri tavalla. Kun katsoo mitä se normaali sitten pitää sisällään, niin tulos on turhauttava: ei mitään. Aikaa kulutetaan, ei käytetä. Ei saa erottua, ei saa kiinnostua, ei saa tehdä juuri mitään. Pitää olla tekemättä mitään mikä poikkeaa normista, muuten seuraa SH. Juuri kukaan ei kuitenkaan pidä normista, sillä se on kuristava ja kahlitseva sisäisen tarkkailun kehä. Tämä näkyy etenkin nuorissa pojissa, ei saa opiskella koska muuten on nolo, ei saa olla kiinnostunut kuin kapeasta piiristä asioita tai on nörtti tai ei saa jutella tyttöjen kanssa tai on homo. Eihän näissä ole mitään järkeä ja silti se kehä muotoutuu automaattisesti ja itseään vahvistavaksi totuudeksi.

Kun nuoruus vaihtuu aikuisuuteen, sama tilanne jatkuu, mutta päinvastaisella näkökulmalla. Pitää tehdä asioita jotka ei ole mitään. Ne ovat normaaleja asioita, kuten jättää juomatta kaljaa Kultaisessa Apinassa klo 15.30³, mennä ravintoloihin joissa hinta-laatu-suhde on huono ja aloittaa raastepöydästä sekä ajatella mistä oman ikäinen henkilö saa enää nauttia, ikään kuin hauskalla olisi viimeinen käyttöpäivä. Muuten seuraa SH. Kuinka paljon muutenkaan teemme itsellemme typeriä ja ärsyttäviä asioita koska pelkäämme häpeää? Häpeä, kuten pelko on mielentappaja. Fanittaminen on vastalääke koska se on rohkeutta.

Itsehän fanitan kaljaa. Etenkin nyt kun tuntee sen toimivan ja artikkelin kirjoittaminen muuttuu hetki hetkeltä luovemmaksi. Nyt tunnen ihmetystä että tässä kesti näinkin kauan aikaa se tajuta vaikka join sitä juuri kulauksen. Kalja se vaan maistuu. Jos ei maistu, niin upea juttu että löydät riemua muualta. Jos kalja maistuu liialti ei sekään ole hieno asia, sillä paras kalja on yllättävän vähän kaljaa. Paras kalja on Kapinassa sellaisina kellonaikoina, joita muut paheksuu.

FANFIKTIOSTA

Riina Korteneva

Ihminen on intertekstuaalinen olento. Tarinoita ja niiden elementtejä on kierrätetty, parodisoitu ja uudelleentulkittu maailman sivu. Vaikka Raamatunkin voisi veistellä olevan kierrätettyjä juttuja sumerilaisista ja babylonialaisista tarinoista, varsinaisen fanifiktion lasketaan syntyneen useimmiten vasta 1960-luvulla Star Trek -televisiosarjan ympärille syntyneen fanikulttuurin myötä. Osa sarjan intohimoisimmista katsojista eli trekkaajista julkaisi omia zinejään, eräänlaisia pienkustanteita.¹ Näissä lehdissä oli usein myös fanien omia fiktiivisiä tekstejä, jotka pohjautuivat kyseiseen tv-sarjaan. Vaikka sarjan päähenkilöille vaihtoehtoisia tarinoita pienjulkaisuihin kirjoittaneet fanit eivät olleet numeraalisesti merkittävä osuus siitä fanikunnasta, joka Keski-Lännessä täytti konferenssisaleja nähdäkseen edes yhden näyttelijöistä, heidän jäljillään voidaan katsoa nykyistenkin fanifiktion kirjoittajien kulkevan.

1980-luvulla syntyneitä BBS-purkkeja voidaan pitää varhaisina keskustelufoorumeina ja myös joillain niistä käytiin kiivaita keskusteluja fanikulttuurista ja kirjoittamisesta. Alustana uudet, esimerkiksi php-pohjaiset keskustelufoorumit, joita alkoi syntyä 2000-luvun taitteessa runsaasti, olivat kuitenkin helpompia käyttää laajenevalle käyttäjä-kunnalle. Keskustelufoorumeita syntyi aiheeseen kuin aiheeseen ja vuosituhaten alussa perustettiin Suomessa useita fanifiktioon keskittyviä foorumeita. Etenkin Harry Potter -sarjaan keskittyivät Vuotava noidankattila ja FinFanFun. Viimeksi mainittu on sittemmin laajentunut käsittämään myös monia muita fandomeita². Taru Sormusten Herrasta -kirjasarjan pohjalta syntyi Lord of the Rings FanFiction -niminen foorumi.

Osa keskustelufoorumeista on lopettanut jo toimintansa.³ Tekstejä julkaistaan kuitenkin edelleen kielestä riippumatta erittäin paljon Archive of Our Own -sivustolle, Wattpadiin ja erilaisiin mikroblogipalveluihin. Yleisenä fanikulttuurista keskustelemisen alustana foorumit ovat menettäneet käyttäjiä Discordille, tumblr:lle, Twitterille ja muille sosiaalisille medioille ja viestimille, jotka mahdollistavat nopean pikaviestittelyn ja tukevat paremmin myös audiovisuaalista materiaalia. Moni fanifiktiota aiemmin runsaasti kirjoittanut on lopettanut harrastuksensa, kuten teinivuosien harrastuksille usein käy. Kiinnostukset siirtyvät ja aikaa on eri tavalla käytettävissä kuin ehkä nuorempana. Toisaalta myös uusia kirjoittajia ja lukijoita löytää tiensä esimerkiksi Archive of Our Own -alustalle, vaikkapa jonkun globaaliksi ilmiöksi nousevan poikabändin ympärillä kuhisevan fanikulttuurin myötä, tai aivan sattumalta.

Fanifiktiossa on monelle kyse yhteisöllisyydestä. On mukavaa jakaa tulkintojaan siitä, miten jonkun teoksen olisi pitänyt loppua tai onko Harry Potterin ja Draco Malfoyn välillä seksiä tihkuvaa kemiaa, ja saada niille tukea – tai vastustusta. Monet kirjoittajat osallistuvat alustojensa keskusteluihin muutoinkin kuin vain jakamalla tekstejään tai lukemalla muiden tekstejä. Joskus keskusteluista voi herätä kiinnostus sellaiseen tv-sarjaan, kirjaan tai videopeliin, johon muutoin ei ehkä olisi tarttunut. Joskus keskusteluista voi herätä halu olla keskustelematta enää toisen käyttäjän kanssa. Pääasiallisesti kuitenkin suomenkielisillä alustoilla etenkin nykymeno on empiirisen kokemuksen mukaan aika asiallista eikä suuria sanasotia enää synny siitä, jos visioi tekstiinsä kaksi fiktiivistä hahmoa styylaamassa, vaikka kaikista kuvio ei olisi se oma juttu lukea. Sitten voi olla lukematta.⁴

¹ Joitain fanzinejä eri vuosikymmeniltä on vapaasti luettavissa Internet Archivessa. (<https://archive.org/details/fanzines-collection>)

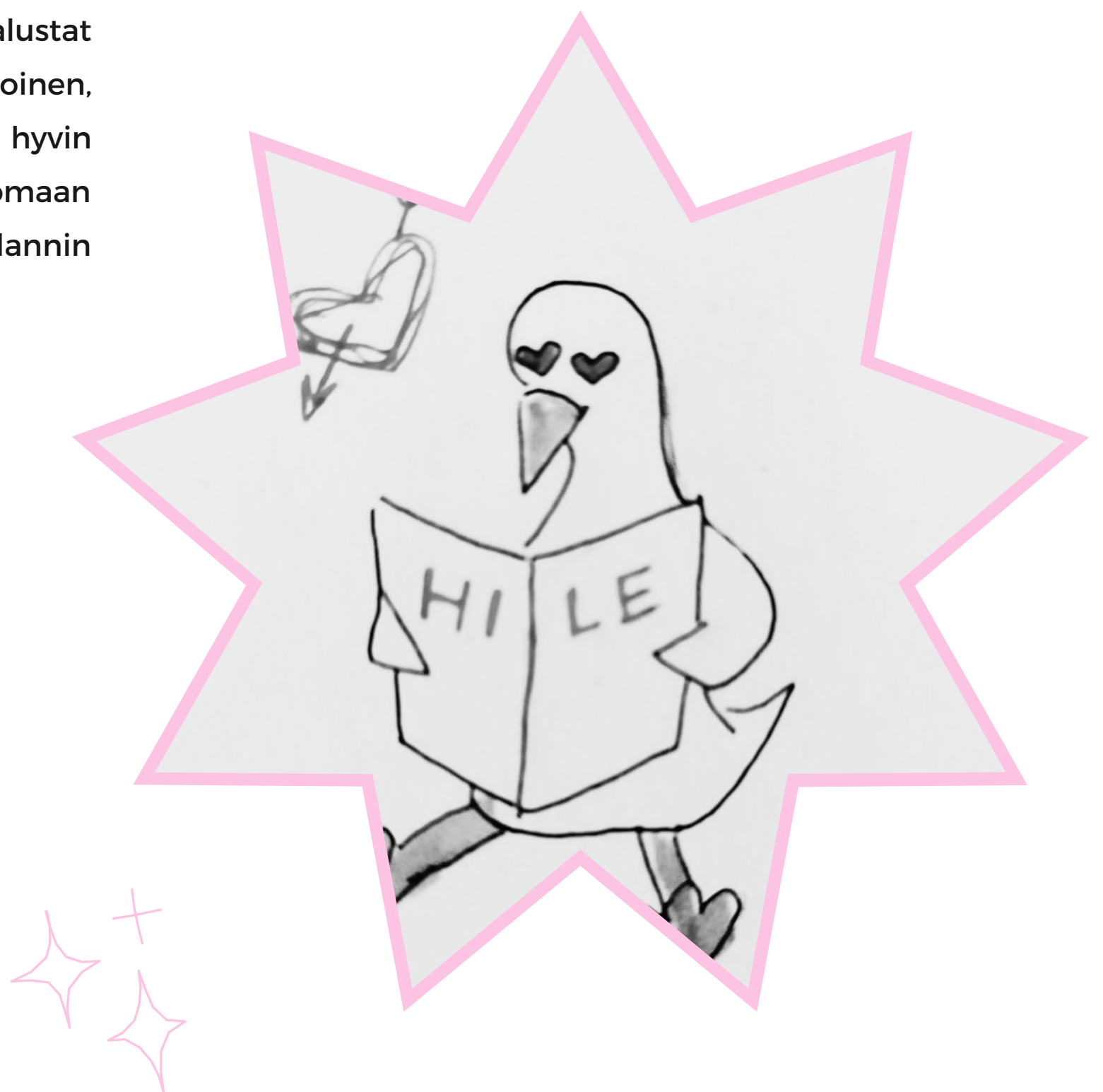
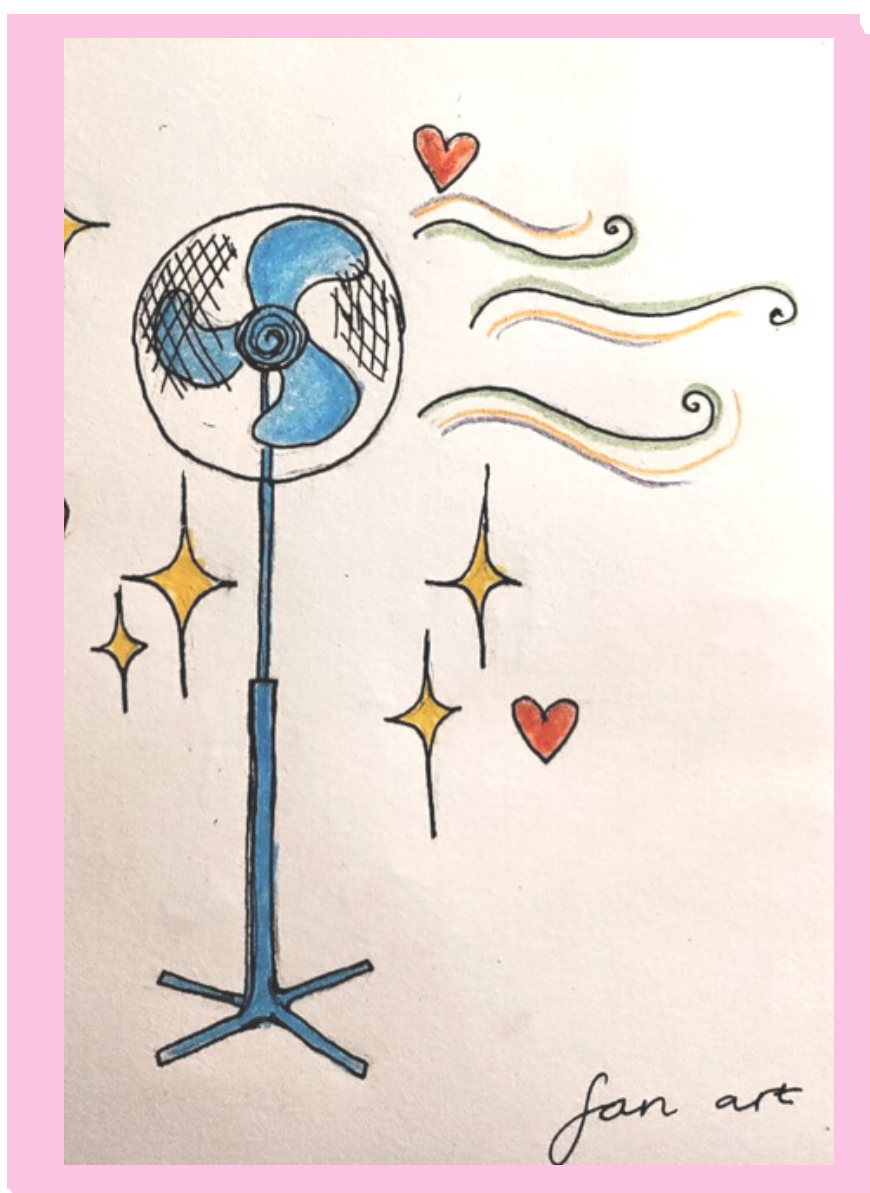
² Fandomin käsitetään usein tarkoittavan ”fanikuntaa”. Jos diggaat BTS:stä, juttelet siitä, kirjoitat siitä (homoeroottisia) novelleja, piirrät sen jäsenistä taidetta, ostat kaupallisia tai fanien tekemiä fanituotteita, kuulut BTS:n fandomiin. Onneksi olkoon, on sitä paljon kummallisempaakin nähty.)

³ Esim. Vuotava Noidankattila sulkeutui vuonna 2020 vähentyneiden käyttäjämäärien takia. (Ks. <https://www.facebook.com/vuotis.net/posts/3726580004020905/>)

Fanifiktio ja sen ympärillä ollut laajempi fanikulttuuri on antanut itselleni paljon etenkin nuorena.⁵ Foorumit ovat olleet alusta, jossa omasta kirjoittamisesta on saanut palautetta, ja jossa on tullut luettua myös muiden tekstejä, joskus aivan kielenhuollonkin näkökulmasta. Omien mielipiteiden ilmaisu on saanut kehittyä ympäristössä, jossa muut käyttäjät eivät välttämättä tiedä itsestä muuta kuin nimimerkin, profiilikuvan ja mistä sarjoista, kirjoista tai muista teoksista olen pitänyt. Vaikka alustat ovat muuttuneet sen reilun vuosikymmenen aikana, jonka olen fanifiktiota kuluttanut ja itsekin kirjoitellut enemmän tai vähemmän aktiivisesti, ja vaikka aiheet ja mielenkiinnon kohteet ovat siirtyneet moneen kertaan asiasta toiseen, tärkeimmät asiat eivät ole muuttuneet. Globaalit verkkoalustat mahdollistavat sen, että aina löytyy joku toinen, joka on samoista jutuista kiinnostunut ja hyvin harvoin jää täysin lukijatta tai ei löydä omaan makuun tehtyä tekstiä – ainakaan jos englannin kielen taito on edes auttavalla tasolla.

Tekstissä mainittuja verkkosivustoja:

Archive of Our Own: <https://archiveofourown.org/>
FinFanFun: <https://www.finfanfun.fi/>
Lord of the Rings FanFiction: <https://lotrff.nwps.ws/>
Wattpad: <https://www.wattpad.com/>

Kuvitus: Taru Ulvi

4 Aikanaan suomenkielisissä ympyröissä erityistä vihaa joissain käyttäjissä herättivät Harry Potterin ja Draco Malfoyn sutinoita kuvaavat tekstit, Twilightin olemassaolo sekä käyttäjät jotka eivät pitäneet Twilightista. Englanninkielisessä nettimaailmassa kuuma peruna on alati ollut esimerkiksi se, saako fiktiivisistä hahmoista kirjoittaa pornahtavaa tekstiä, jos he ovat sisaruksia. Oh well, odotellessa sitä tuomioistuinta, joka nämä ottaisi käsittelyyn.

5 Vaikka tuskin olin tätä mieltä esimerkiksi lukiessani joskus aikanaan Harry Potter -fanifiktiota Vernon-sedästä ja polkupyörästä... O tempora, o mores.

36,5 QUESTIONS WITH MIKKO

1. Mitä kuuluu?

- Ihan hyvää.

2. Asustat täällä nyt toista vuottasi. Mikä on lempiasiasi Tampereella?

- Näsijärvi, näkyy ikkunasta siististi ja talvisin sinne pääsee kävelemään.

3. Kysytäänpä oleellisia. Linna, Minerva, Juvenes vai Alakuppila?

- Vois heittää spicynä että Frenckell, koska se ei ole edes vaihtoehtona

4. Ainiin sekin... Frenckell on ihana. Entä mikä on paras opiskelijalounas?

- Aiemmin oli perjantaisin pitsaa, se oli kivaa!

5. Koska haastattelijan harhoissa olemme olevinaan muotilehti, puhutaanpa pikaisesti vaatteista. Mikä on käytetyin vaatteesi?

- Meme review -collegepaita, jonka ostin neljä-viisi vuotta sitten.

6. . Entä suosikkivaatteesi?

- Popcorn-sukat.

7. Slay. Miten laitat hiuksesi?

- Harjaan aamulla ja laitan kiinni, ja jos olen villillä päällä, niin avaan jossain vaiheessa päivää.

8. Entä miten valitset kenkäsi?

- Näyttää siedettäviltä ja tuntuu hyvältä jaloissa.

9. Mitä ilman et menisi minnekään?

- Avaimia.

10. Mistä kandisi kertoo?

- Historian popularisoinnista animessa.

11. Mikä anime kaikkien pitäisi nähdä?

- Prinsessa Mononoke!

12. Entä mitä kaikkien tulisi ymmärtää animesta?

- anime = ~~hentai~~

(Kaikki anime ei ole hentaita!)

13. Olet Patinan puheenjohtaja. Mikä on siisteintä puheenjohtajuudessa?

- Poikkitieteellinen pöhiseminen, dekaanin kokoukset ja muiden puheenjohtajien kanssa jutuskailu!

14. Entä mikä mälsintä?

- Jos hallituslaiset unohtavat vastata kokousdoodleihin. Välillä pitää muistutella.

15. Jos saisit tehdä Patinassa yhden diktaattorin päätöksen, mikä se olisi?

- Emmää tiedä... olen kompromissi-ihminen

16. Mikä biisi on bravuurisi soittaa itse, ja mitä soitat siinä?

- Musen Psycho rummuilla.

17. Mikä soi?

- Punomon Siskot. Suomalaista soul/funkkia.

118. Mikä on kaikkien aikojen suosikkialbumisi?
- Daft Punkin Random Access Memories.

19. Jopa vähän yllättävä! Mutta mennäänpä ajankohtaisuuksiin. Patina täytti juuri 60 vuotta. Mikä oli parasta vuosijuhlilla?
- Nähdä niin paljon ihmisiä, jotka välittävät Patinasta.

20. Iso sydän. Olemme kuulleet juttua Kaustisen folk-musiikkifestivaalista. Mikä on suhteesi siihen?
- Entinen esiintyjä, nykyinen kannattaja.

21. Mikä on suosikkijuttusi kotona käymisessä?
- Näen pikkusiskoa ja porukoita.

22. Mikä on suosikkilautapelisi?
- Everdale.

23. Entä korttipelisi?
- Niitä on aika monta... varmaan härkäpeli.

24. Sechs nimmt! Mitä tilaat baarissa?
- Yleensä jotain limsaa, villillä päällä olutta, approilla shotteja.

25. Carrie, Miranda, Samantha vai Charlotte?
- Charlotte!

26. Mikä on paras neuvo, jonka olet saanut?
- Kummisedältä saadussa ylppärikortissa lukee että ”älä etsi onnea – onni löytää sinut, jos teet hyvää muille”.

27. Entä huonoin?
- Oonkohan mä saanut huonoja neuvoja... ei ole jäänyt mieleen.

28. Kuka on suosikkiwaifusi?
- Tätä pitää tulla kysymään henkilökohtaisesti.

29. Entä kuka on yllättävin waifusi?
- Giorno Giovanna. Se on ehkä husbando, mutta sama asia.

30. Tää on hyvä haastattelu. Mikä on paras uni, jonka olet nähnyt?
- Tää ei ehkä oo paras, mutta on ollut pisimpään mielessä: minut ryöstettiin keskipohjanmaalla, vaatteet ja kaikki. Sitten tuli poliisiauto, jossa olikin vain rosvoja, jotka ampuivat minua polvilumpioihin ja päähän ja herätessä jalkaan sattui.

31. Herranjumala.... Tumma suklaa vai maitosuklaa?
- Maito.

32. Ikkuna- vai käytäväpaikka?
- Riippuu istunko yksin vai kaverin kanssa: yksin ikkuna, kaverin kanssa ei väliä.

33. Jaloa. Kultaa vai hopeaa?
- Hopeeta.

34. Mikä oli inhokkisi koulun liikkatunneilla?
- Varmaan luistelu.

35. Mikä on kallein asia, johon olet tuhlannut rahaa?
- Sillon kuin Solo Star Wars juttu oli elokuvateattereissa, niin ostin metallisen popcorn-kupin joka maksoi liikaa ja lojui vuosia lattialla ja lopulta vietiin metallinkeräykseen.

36. Toiseksi viimeistä viedään: mikä on paras sitsilaulu?
- Hengaillaan.

36,5. Ihan super hyvä vastaus! Viimeisenä: miten esitetään puolikas kysymys?
- Silleen että, ootapa hetki mietin tänkin jo aamulla valmiiks, silleen että kertoo vihjailevan toteamuksen.

HILEEN KIRJEPALSTA

HUOM! OBS!

Hileen toimitus ei vastaa tällä palstalla annettujen ohjeiden/vinkkien käyttöjen seuraamuksista! Suosittelemme vähintään yhtä (1) vahvaa annosta maalaisjärkeä ennen minkäänlaisen toiminnan harjoittamista.

*Kultaista aamunkoittoa sinulle
Hitsi!Namuhumanisti.*

Tilanne totisesti on tukala, mutta lohdutukseksi voin todeta ettet ole asiasi kanssa yksin. On maailman normaaleinta tuntea sisäistä leiskuntaa ja tunnetta nostaa jalat ylös. Vaikka hoitoon on myös lääke, liikunta auttaa näihin vaivoihin paremmin, vaikka vaikea osuus on miten liikkeen saa muutettua hoidoksi. Tarttuisin tilanteessasi kahteen vihjeeseen, jotka olet uskaliaasti minulle avannut.

Ensimmäiseksi sanat patinisti ja sosiaalinen tilanne kiinnitti huomioni. Patinistit eivät käy sosiaalisissa tapahtumissa, joten voit aloittaa huoletta aloittaa stalkkaamisen esim moodlesta tai ylioppilaskunnan uudessa seuranhakupalvelussa Treyndristä; itse suosin kiikareita.

Toiseksi ihastuksesi salaperäinen nimimerkki antaa meille vinkkejä onko saalis sen arvoinen. Onneksesi voin sanoa että totisesti on! Jaetaanpa nimimerkki kahteen osaan: Ma\$\$i ja OSRS. Massi tarkoittaa nuorisoslangissa (Esim. hip, jou, disco) rahaa ja \$ on dollari. ONNITTELUT! Olet iskenyt silmäsi hynäherttuaan (*toim.huom. nuorisoslangia joka tarkoittaa äveriästä*)! Toinen osa tarkoittaa ikinuorien suosimaa atk-peliä eli Oh So-cool Run Escape -peliä jossa on rapuja. Hän on siis sivistynyt tietokoneen kielillä. Mitä saamme kun yhdistämme rahat ja tietokoneet?

kirje nro. 23984

"Jaan sydänsuruja ja kysymyksiä;

mitä teen kun tykkään *nim.merk. Ma\$\$i_OSRS* kanssapatinistista erittäin paljon, mutta en saa sosiaalisissa tilanteissa selville onko minulla mahdollisuutta tämän ihmisen kanssa.

Onko tullut aikani luovuttaa?"

Nim.merk. hitsi!namuhumanisti

KRYPTOVALUUTAT! Voit hurmata hänet sijoittamalla kryptoon opintotukesi ja osoittaa olevasi mammonamaisteri (*toim.huom. nuorisolangia joka tarkoittaa äveriästä*).

Eli tee näin stalkkaa hänet moodlesta ja lähetä privaviestillä kryptovinkkejä. Pyri mahdollisimman nopeasti sopimaan treffit Juvenekseen tai Tullintorin liukuportailta niin pääset kohti onnea. Älä pelkää käyttää historiavitsejä, kuten *En ole haruspeksi mutta voin vilkaista -paitaa*. Onnea ja tsemppiä!

- *Hileen sydänhieroja*

My heroes Collection

HUPS!
PERSPEKTIVIVIRHE!!
(TEKIÄN HUOM.)

LEIKKAA TÄSTÄ SUOSIKKI-
SANKARISI JA LIIMAA VAIKKA
LÄPPÄRIIN! (SEURAATHAN KATKO-
VIIVOJA)

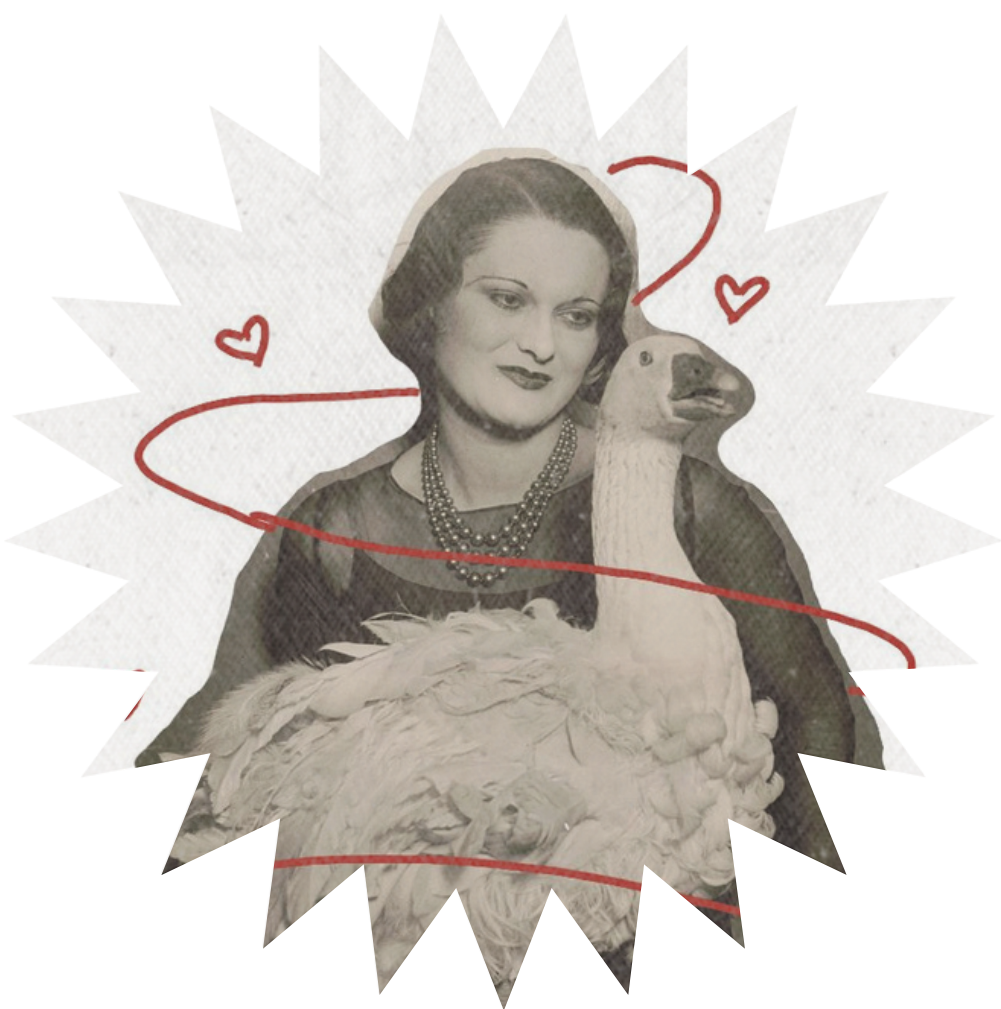
KAPTEENI NATO,
KAIKKIEN DEMO-
KRATIOIDEN
(JA ERDOGANIN)
SANKARI.

VILLE VARMISTAJA
PITÄÄ HUOLEN
SALITOVERIENSA
TREENI-
TURVALLISUUDESTA.

kirje nro. 8763

"Hi guys my name is Arnold and Hile has been a big part of my life. It is nice to read at the gym °+◇\(^▽^)/◇+°"

Nim.merk. California's_ex-governor<3

Dearest real_harry_styles,

thank you for your kind words. We love to hear that you love our sanaristikkos. Now that we have your attention, we here at Hile would like to request a few songs. We'd love to hear you make a cover of "Ukkometso", a Finnish Classic, and possibly also the one and only Hittiputki, another relevant piece of Finnish cultural heritage. We'd love to hear your friends on Hittiputki, too, and this could be a valuable working life experience for them.

- Real_harry_fan

Hello Schwarzinator! Always good to hear from you.

First of all you are an inspiration, especially when you kill or muscle. First of all second did you know we have this thing called Schwarzenkekkerit? There Lederhosen are important. There we Schwarzen and then we kekkerit. Fun and healthy, you would like it.

I am happy that you read us in gym. We are happy just thinking about you so I think we are even 1-1.

Happy muscling!

- Mie palhaan vielä1

kirje nro 983487

"Hello luvs, it's me, Harry Styles! I am a huge fan of HILE and it is my favourite magazine at the moment. I really liked the sanaristikko in the last HILE, keep it up! Remember to drink water and treat people with kindness <3
All the love, H"

Nim.merk. real_harry_styles

Hyvä gaylover69,

jo Jukka Takalo lauloi aikanaan, että jokainen on vähän homo. Kannattaa kuitenkin pitää mielessä, että seksuaalisuus - tai patinalaisuus - määritellään aina suhteessa oman aikansa normistoon ja käsitteisiin. Helpoiten homojen tunnistaminen ja varaaminen onnistuu kirjallisesti tai suullisesti kysymällä jolloin kaikki sopimusosapuolet voivat olla varmoja, että halutut laadulliset, määrälliset tai määritelmälliset seikat toteutuvat. Muistathan kiireellisissä tapauksissa ottaa yhteyttä oikeastaan mihin tahansa muuhun kuin printtimediaan.

- Allday_gaylover <3

kirje nro 696969

luin jodelista että tampereen homot löytyy tampereen yliopistosta,,, onko täällä patinassa yhtään homoja?? jos on niin missä sijaitsee ja onko vapaana? av yv mennään naimisiin pliiis???

nim.merk. gaylover69

kirje nro 74

Onks noloo melkee
tukehtua pannariin
juveneksessa?

Nim.merk. Hernekeittohirmu

Rakas hernekeittohirmu,

siitäkin huolimatta, että pannariin tukehtuminen on osa luonnollista elämän kiertokulkua, se on silti ihan s**t*n*n noloa. Se on pannaria, ihan yhtä höttöä, sehän on vähän kuin tukehtuisi hattaraan, niin kovin anteeksiantamatonta. Eikä siinä vielä kaikki! Kohtuuttomalla mekastamisellasi olet häirinnyt kanssajuvenesnautiskelijoita, jotka eivät puolestaan tukehdu pannareihinsa, normaaleja kun ovat. Olet ainoa, yksin syntisi kanssa, hyi häpeäisit. Kaiken tämän lisäksi sinulla ei ole ollut selkärankaa edes tukehtua kunniallisesti, antaa pannarin johdattaa sinua tuonelan kauniille porteille, kohdata aikasi, kun se viimein opiskelijahintaisen lounaan 2,95 EUR edessä koittaa, ei, vaan olet vain "melkee" tukehtunut. Olemme toki täällä toimituksessa iloisia siitä, että olet selvinnyt kertomaan tämän onnettoman tarinasi Hileelle, onko tämä nyt sitä kontenttia, josta nykynuoret höpisevät, kiitos yhteydenotostasi. Oli miten oli, sopisi suosia torstaisin vaikka sitten Minervaa, jossa tällaisia noloja riskejä ei ole.

- Antitukehtuja

HOROSKOOPPI

AO3-FANIFIKTIOSIVUSTON STATISTIIKKOJEN INSPIROIMANA MUTTA
KUITENKIN TUMBLR-KONOSSÖÖRIN ASiantuntijuudella
MIELIVALTAISESTI VALITTUINA FANDOMEINA

Oinas - Supernatural

Missä olit kun
Mishapocalypse alkoi?

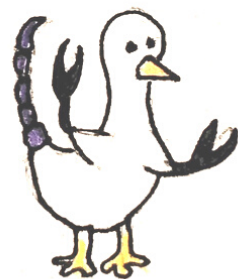
Vaaka - Twilight

Kilpailevia rakastajia? Kyllä
kiitos. Team Bellan faija

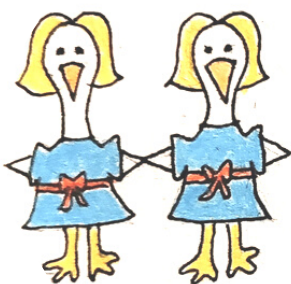
Härkä - Marvel Cinematic Universe

Turvallista, vakaata ja
hyvää

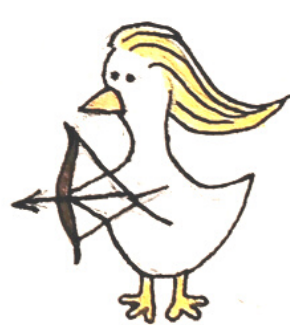
Skorpioni - Teen Wolf

edgyyyy.....

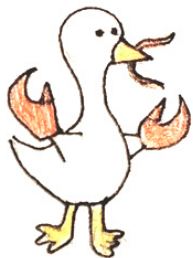
Kaksonen - Doctor Who

quirkyyyy.....

Jousimies - Undertale

Räjähtää joka suuntaan, täyttää
joka kolkan: tunnet sen nahoissasi,
halusit tai et

Rapu - One Direction

Kukaan ei itkenyt kovempaa 25.
maaliskuuta 2015

Kauris - Star Trek

Kasuaalein slay, jopa niin
kasuaali, että on vaikea keksiä
sanottavaa

Leijona - Glee

Camp, sateenkaarevaa,
suuruudenhullua

Vesimies - Homestuck

Jos et oo inessä skenessä, voit kääntyä
suosiolla pois: mystinen mutta kiehtova

Neitsyt - Sherlock

Sosiopaatteja sosiopaateille

Kalat - BTS

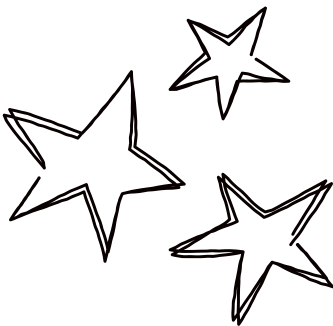
Sietämätöntä uwu smol bean -
energiaa

PUUHANURKKA

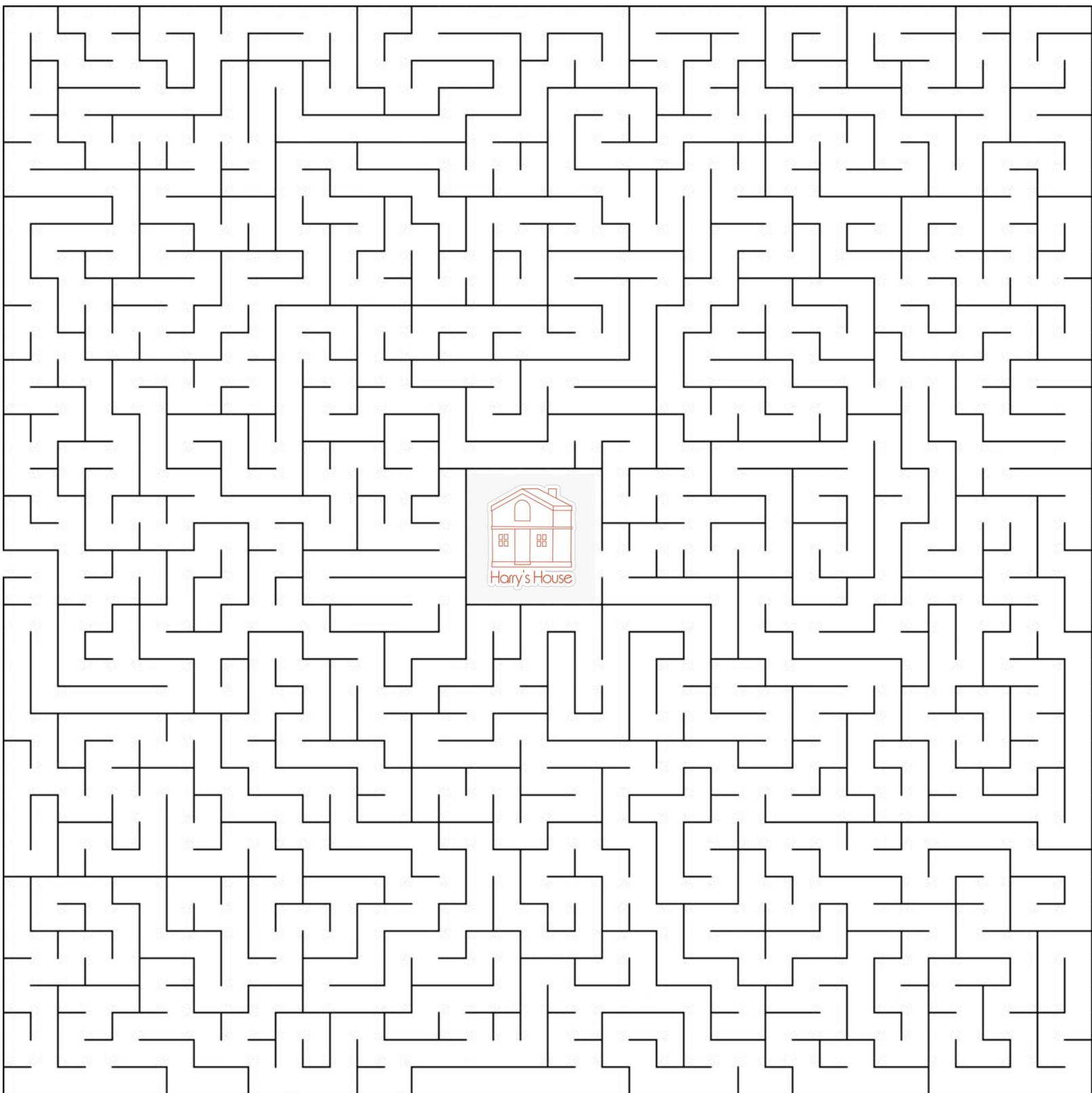
HILEEN RISTIKKO

	MATIN KAVERI	1D:N URA ON	TÄÄLLÄ VOI LUISTELLA	
TROYE SIVANIN BIISI				
RALLI, F1... ←				
↓	-PUTKI 			ONLY TRUE PAIR EI ALA VAAN ...
RITARI - ARVO				ENNAKKO-LUULO
	TOOSA			TÄLLÄ KALVONSA EI ITKENYT ARGENTIINA
	KAIKKI _ VIE ROOMAAN VISSYN KAVERI			LAULAA HENGAILLAAN -A
	ALTERNATIVE UNIVERSE	ILMARI JOHANNES KÄRKI		ZOOM-JEESI ROKK-
ITARA				
JOKU AUTO				PAPERPLANES LAULAJA
				CHEEKIN TIMANTI T

LABYRINTTI

Help Harry
to his
house!

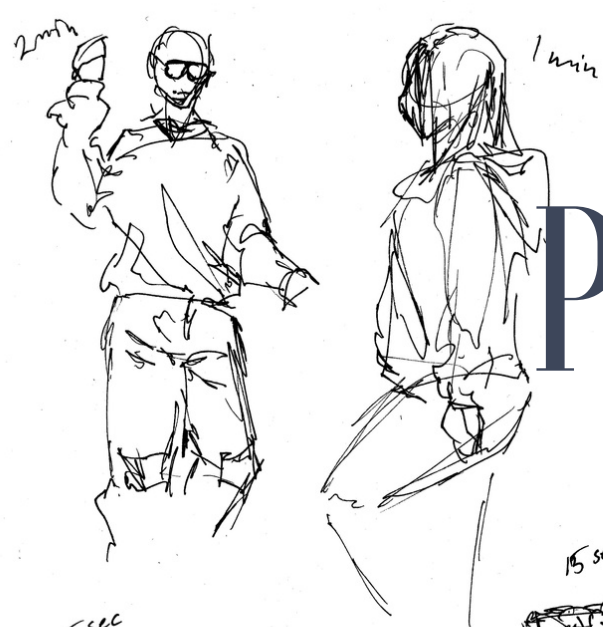

Etsi sanat!

R E P V D M B Y A S C I F I T R W Q
A J Z U N S D Z B L S J L C M Q B W
K F N V M R B V G J Q U K Z P Q I X
K A I Y S E G U S Y K T O B E J K C
A N N V I D E O P E L I T S U K P T
U D T A Z W Y Q K I T I O J I J K J
S O E X T S L Q M T U M B L R K K L
S M N W C S F A N T A S I A T F K V
O D D T V N E T F L I X J A K A V I
R O O Z E F U Q D V M U U M I T E O
X H D F S J N I L A T Q G P E C B U
I B J R K J U N C R X M N X V P L N

Sanat löytyvät näistä suunnista:
→ ↓ ↘

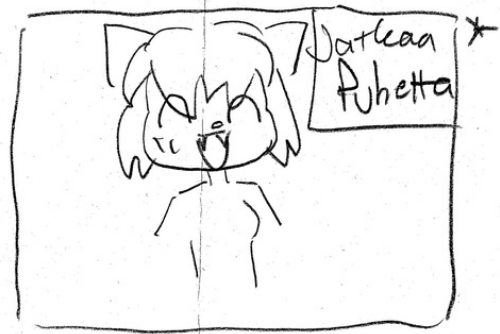
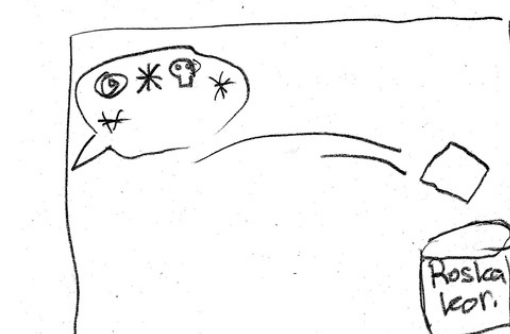
- FANDOM
- NINTENDO
- FANTASIA
- RAKKAUS
- MUUMIT
- SCIFI
- NETFLIX
- SUOSIKKI
- TUMBLR
- VIDEOPELIT

PATINAN PIIRRUSTUSILLAN

ANTEJA

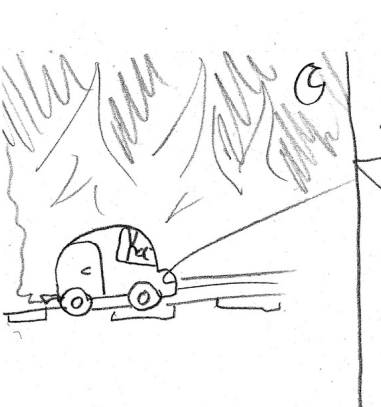
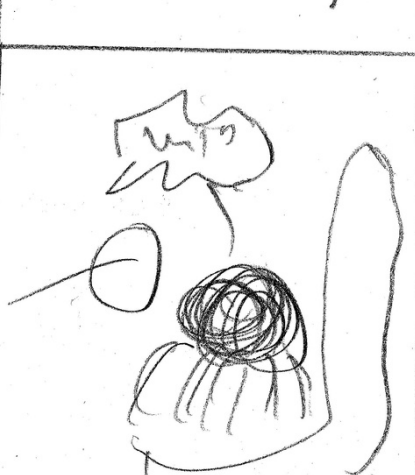
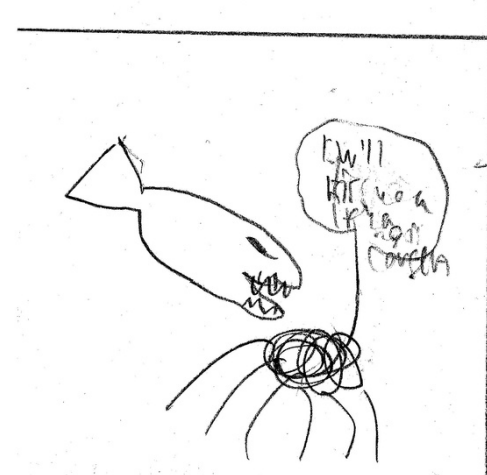
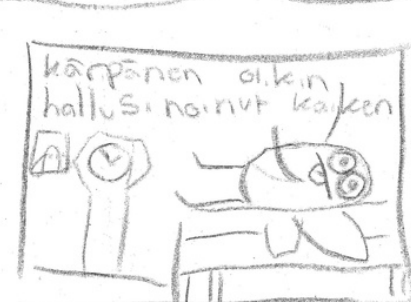
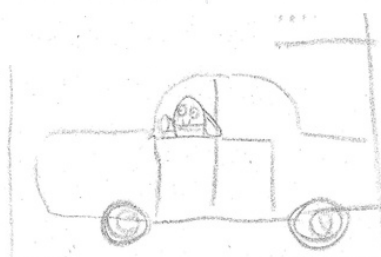
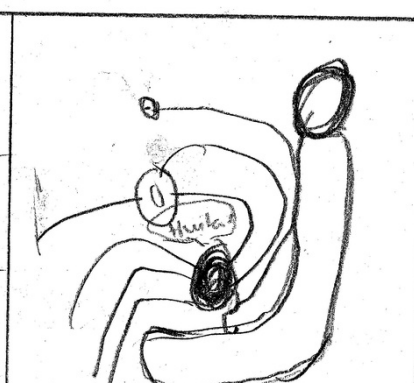
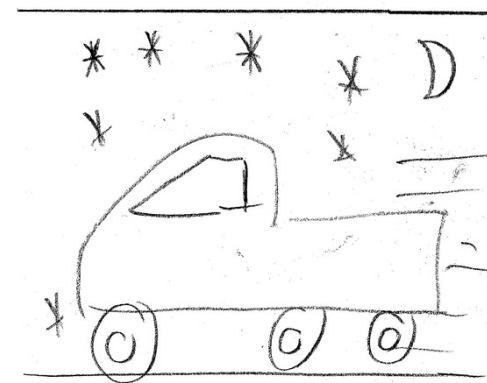
HELMIKUUSSA 2023 JÄRJESTETTY PATINAN SUURI PIIRUSTUSILTA POIKI TOINEN TOISTAAN VINKEÄMPIÄ TAIDETEOKSIA, JOISTA OHESSA LYHYT LÄPILEIKKAUS. ELÄVISTÄ MALLEISTA AMMENNETUT, NOPEAT CROQUE-PIIRROKSET (KANSANOMAISESTI KROKII) TOIMIVAT LÄMMITTELYHARJOITUKSINA, JONKA JÄLKEEN TULKITTIIN, UUSIKSI SALVADOR DALIA JA TEHTIIN TIETTY OMIA SARJIKSIA (PAHOITTELUT ETTEIVÄT KAIKKI PIIRUSTUKSET MAHTUNEET HILEEN SIVUILLE, MUTTA EHKÄ SYSSYLLÄ SITTEEN)!

matka / hiirun / hylättä / alustaa / soita / muu
48

skitsoreenin

Kiisjo valmirelee a fut 6mm
Puhui, heins i nar

SAVUKIHAROITA

JULKAISTU ERÄÄLLÄ FANIFIKTIOFOORUMILLA « : 10.09.2012 13:44:34 »

FICIN NIMI: SAVUNKIHAROITA

KIRJOITTAJA: NIMIMERKKI POISTETTU / RIINA KORTENEVA FANDOM: HARRY POTTER

PARITUS: HARRY POTTER/ GEORGE WEASLEY

GENRE: ANGST, DRAAMA

IKÄRAJA: K-13

Savunkiharat ryöstäytyvät sieraimiin ja Harry yskii, yskii. Hän vihaa Georgen polttamaa savukemerkkiä ja vihaa koko tunkkaista asuntoa. Lämpimiä värisävyjä on vain Georgen hiuksissa, tapetit ovat nikotiinin keltaamia. Liikkeiden valokyltit heijastuvat ikkunaan ja valaisevat huoneen paperinohuiden verhojen läpi. Valoisa tulevaisuus, jota heidän sukupolvelleen mainostettiin monesta suusta, on kaksinaamainen peto, joka ei ole hymyillyt heille. Missä on Fred, missä poika kultaa hymyssään? Jossain, minne George ei yllä, kuolemanrajan tuolla puolen. Ehkä siksi Harry eksyy uudelleen ja uudelleen miehen luo, koska tämä on tarpeeksi rikki ja eksyksissä, että Harry itse ei tunne olevansa yhtä hukassa. Hän ei jaksaa sietää enää Ronin seuraa, tämä istuu perjantai-illat kahden tuopin ääressä ja viikonloput kotonaan kuunnellen lasten juoksemista portaikosta. Harry ei jaksaa Hermionea, tämä on liian aikuinen ja liian viisas ja tahtoo aina tietää miten voisi auttaa. Hermioneen sattuu katsoa, miten Harry on hajalla eikä Harry tahdo satuttaa ystäviään, entisiä ystäviään, rakkaitaan, ei siitä olisi hyötyä. Mitä on hyöty? George ei koskaan sano, miksi antaa Harryn aina palata.

Tummatukkainen mies venyttelee käsiään kurottaen kohti kattoa ja antaa niiden vajota syliinsä voimattomina. Hän tuijottaa avointa vessanovea katsoen Georgen ajavan parransänkeään. Ovatko he jo keski-ikäisiä? Ei kaksikymmentäkuusi ole vielä ikä eikä mikään, mutta Harrysta tuntuu, että seuraavan kerran kun hän katsoo taakseen, hän on jo liian vanha . Hän ei tiedä, mitä tekisi kaikella ajallaan, rahallaan ja vallallaan ja se turhauttaa häntä. Ginny ei enää

kysele, minne aviomies katoaa päiväkausiksi, hänellä on oma työnsä ja omat lapsensa ja oma talonsa ja oma elämänsä. Harry ei jaksaisi olla aina osa sitä.

Pisamakasvoinen huuhtelee kasvonsa ja partaveitsen. Terä välkähtää ja hetken Harry kuvittelee, miten se uppoaisi Georgen laihanjätteviin käsivarsiin, vuodattaisi verta tummuvalle lattialle.

He eivät puhu mitään, mitä heillä olisi toisilleen sanottavana?

George kaivaa flanellipaidan taskusta savukeaskin ja nostaa yhden valkoisen kuoleman huulilleen istuutuen sohvalle Harryn viereen. Konemaisesti Harry sytyttää. Liekki tanssii, liekki polttaa. Hänen päätään kivistää, se ei johdu arvesta vaan siitä, ettei mitään enää ole. Poika, joka elää. Mies, joka omisti elämänsä kuolemalle. Viikatemies ei kerännyt saataviaan. Mitä hän tekee täällä? Jos hän olisi kuollut, häntä olisi ikäviä, ystävät olisivat itkeneet, hautajaiset olisi järjestetty. Harry ei jaksanut miettiäruumiinsa olisi sijoitettu, mitä väliä sillä olisikaan? Hän kuitenkin eli ja hänen ystävänsä eivät itkeneet ja kaikki vain oli hämärää ja savuista eikä mikään vaikuttanut mihinkään.

George karistaa, tuhkaa tippuu sohvan käsinojalle. Harry nostaa kätensä miehen niskaan. Yksi armollinen liike ja vain hän olisi rumassa asunnossa, rumien esineiden ja näkymättömien ruumiiden seurana. Tummatukkainen katsoo, miten sormi kulkee kankaan päällä pitkin selkänikamia. Ehkä hänenkin pitäisi polttaa samaa merkkiä niin hän ei haistaisi kitkerää minttua

MAUNO JA JUUSTOKAUPPIAS

NOVELLI

Kirjoittaja on suuri juustojen ystävä

Olipa kerran poika nimeltä Mauno. Mauno asui Oulun keskustan lähiöalueella, Karjasillalla, mintunvihreässä rintamamiestalossa, jonka Mauno oli valinnut pitkän ja perusteellisen rintamamiestalovertailun jälkeen. Mauno oli kiinnostunut rintamamiestaloista, niiden arkkitehtuurista, tyylistä ja historiasta jo kuusivuotiaasta lähtien opittuaan lukemaan ja päästessään ärrän kohdalle Maunon isän suuressa sivistyssanakirjassa. Maunon nykyinen asunto oli osoittautunut muihin Oulun rintamamiestaloihin verrattuna ylivertaiseksi ominaisuuksiensa perusteella. Mauno ei kuitenkaan missään nimessä halveksunut muita rintamamiestaloja, -päinvastoin. Mauno oli ottanut jokaisesta Karjasillan rintamamiestalosta kuvan ja ripustanut kuvien printtitulosteet makuuhuoneensa seinälle.

Eräänä aamuna Mauno heräsi rintamamiestalostaan, siis siitä mintunvihreästä, jonka hän oli valinnut suuren rintamamiestalovertailun perusteella, ja joka esiteltiin lukijalle edellisessä kappaleessa. Jos tuntuu että putosit tässä vaiheessa kärryiltä, voit palata novellin alkuun ja lukea ensimmäisen kappaleen uudestaan. Mauno siis heräsi ja käveli vessaan pesemään hampaitaan. Mauno joutui valitsemaan hammasharjansa tuhansien hammasharjojen kokoelmasta, jonka hän omisti. Mauno oli perehtynyt rintamamiestalojen ohella ihmiskunnan hammashuollonhistoriaan, ja oli kiinnostunut erityisesti hammasharjojen muotokielen kehityk-

sestä eri aikoina. Maunon kokoelmasta löytyi harjoja aina brittiarmeijan buurisotavarustuksesta (1880–1902) 2020-luvun Disney-prinsessoilla koristeltuihin yksilöihin. Tällä kertaa Mauno valitsi aamun tunnelmaan sopivan, Disney Pixarin Cars-animaatioelokuvasarjasta tutun Salama McQueenin kuvalla varustetun harjan. Mauno pesi hampaansa tyytyväisenä valintaansa.

Kuten monien muidenkin ihmisten, myös Maunon aamutoimiin kuului pukeutuminen. Mauno marssi vaatekomeronsa eteen, jonka uumenissa odotti yhteensä 1756 kappaletta erilaisia bänditeepaitoja ja 567 musiikkiteemaista college-hupparia. Mauno oli suorittanut edellisenä päivänä tarkistuslaskennan tarkistuslaskennan kello 18:54, joten tarkoista lukumääristä saattoi olla varma, tai ainakin niin varma kuin ihminen voi ylipäättään mistään olla. Mauno kulutti musiikkia laajasti, ja hänen harrastuksenaan oli haalia Pohjoismaisten Heavy-, Death- ja Black-metalliyhtyeiden bändipaitoja jokaiselta vuosikymmeneltä 1970-luvulta eteenpäin. Speed- ja Trash-metalliyhtyeet Mauno rajasi surutta kokoelmansa ulkopuolelle, sillä niiden värivalinnat eivät yksinkertaisesti sopineet yhteen Maunon 2349 paria käsittävän animetyttösuikkakokoelman kanssa. Lisäksi olisi ollut kohtuutonta olettaa, että 2000-luvun alun halvat tanskalaiskopioidet Metallican t-paidoista olisivat sopineet samaan asukokonaisuuteen yhdenkään Maunon sadan kahdenkymmenenseitsemän barokkihenkisen vyö-

soljen kanssa, joiden haalimiseen Mauno oli käyttänyt aikaa nettikirpputoreilla yhteensä 207 tuntia ja 48 minuuttia. Mauno valitsi tällä kertaa päälleen norjalaisyhtye Mayhemin bändihupparin, ei kuitenkaan sitä missä näkyi pelottavasti maskeerattu kitaristi nelihaarainen kynttelikkö oikeassa kädessä, vaan sen, jossa pohjattomasta pimeydestä erottui juuri ja juuri kiilusilmäinen demoni.

Kun valinnat hammasharjasta ja päivän asustuksesta oli suoritettu, siis siitä hammasharjasta, joka oli osa Maunon tuhatpäistä kokoelmaa ja siitä Mayhemin bändipaidasta, jossa sarvipäisellä herralla oli selvästi pahat mielessään, Mauno kiillotti täydellisen littalan Mariskooli-kokoelmansa ja lähti kauppaan. Kauppaan hän lähti siksi, että kaupasta saisi ruokaa rahaa vastaan. Ja ruokaa tarvittiin siksi, koska Maunolla oli nälkä. Ja nälän saa sammutettua ruoalla, ymmärtänette merkitysyhteyden, rakkaat lukijat?

Lähtiessään kauppaan, Mauno joutui suorittamaan vielä lukuisia valintaprosesseja, kuten minkä polkupyörän hän valitsisi suuresta fatbike-, street- ja maastopyöräkokoelmastaan (Mauno suorastaan fanitti pyöräilyä ja seurasi aina intensiivisesti Ranskan ympäriajoa, mikä näkyi häneen täyteen tallennetuista digibokseistaan, joista löytyi tallenteena jokainen kilpailu aina vuodesta 2006 lähtien) sekä minkä avaimenperän hän valitsisi tällä kertaa kotiavaimiinsa kaikista niistä Kindermunayllätyksistä, joita oli kertynyt Maunon lipaston päälle jo lukuisten pääsiäisrientojen ajalta. Mutta koska novellin luonteeseen kuuluu olla novelli, eikä esimerkiksi romaani tai eepos, joudun sivuuttamaan ison osan näistä valintaprosessien kuvauksista teidän, rakkaat lukijat, ajan säästämiseksi sekä Hileen palstatilan säilyttämiseksi myös muulle oivalle sisällölle, kuin tälle ajatuksia herättävälle novellille. Siispä siirryn suoraan tarinan käännekohtaan, jossa Mauno tapaa juustokauppiaan kauppareissullaan, siis sillä reissulla, johon edellisessä kappaleessa viittasin Maunon lähtevän nälkätilanteensa takia.

Aivan Karjasillan Salen nurkilla seisoj matalan myyntipöydän takana nuori, tummahiuksinen nainen, joka hymyili aurinkoisesti ja näytti aivan siltä, kuin olisi koko ajan valmistautunut sanomaan jotain seuraavalle ohikulkijalle. Ja niin hän valmistautuikin, ja seuraava ohikulkija sattui olemaan Mauno. Aurinkoisesti hymyilevällä juustomyyjällä oli myyntipöydällään kymmeniä erilaisia juustoja, pienten cocktail-tikkujen lävistämänä annosteltuna sopivankokoisiksi, ilmaisiksi suupaloiksi. Juustokauppias toimi määrätietoisesti ja itsevarmasti, ja ennen kuin Mauno ehti edes tajuta tapahtunutta, oli Mauno päätenyt kuuntelemaan juustokauppiaan asiantuntevaa, ja rivien välistä luettuna varsin markkinoivaa monologia tarjolla olevista sinihome-, valkohome- ja emmentaljuustoista. Aluksi Mauno ei reagoinut juustokauppiaan puheeseen kovinkaan syvällisesti kognitiivisella tasolla, mutta sitten tapahtui jotain, joka tulisi mullistamaan Maunon päivän, ja kenties koko loppuelämän kulun totaalisesti. Mauno ryhtyi ajattelemaan. Juustoja, nimittäin. Mitä juustot merkitsivät Maunolle? Ne olivat syötävää, kermasta ja maidosta valmistettuja. Niitä voitiin laittaa leivän tai keksin päälle, tai syödä paljaaltaan. Mauno ei tiennyt pitkö hän juustoista vai ei. Kyllä hän juustoja oli syönyt, mutta koskaan aiemmin hän ei ollut pysähtynyt miettimään juuston olemusta, luonnetta tai Maunon omaa suhdetta juustoihin. Juustot olivat Maunolle neutraali asia, ne eivät olleet erittäin kiinnostavia tai myöskään epäkiinnostavia. Juustot eivät merkinneet Maunolle mitään... EI MITÄÄN????!!!!

Puhuiko juustokauppias minuutin, vartin vai tunnin? Mauno ei enää tiennyt... Hänen mielensä oli kohdannut jotain aivan uutta, outoa ja pelottavaa... Koko tähänastisen elämänsä Mauno oli perustanut intohimoiselle asioihin paneutumiselle, perehtymiselle, keräilylle ja fanitukselle. Mikään seikka Kindermunien avaimenperistä brittiarmeijan 1800-luvun hammasharjoihin ei ollut ollut niin vähäpätöinen, etteikö Mauno olisi tuntenut syvää kiinnostusta selvittää asiaa lisää. Mutta nyt... juustot... Mitä kauemmin Mauno kuunteli juustokauppiaan

puhetta, sitä suurempaa vastenmielisyyttä hän alkoi tuntea juustoja kohtaan... Hän ei rakastanut juustoja eikä myöskään inhonnut niitä... Hän ei tiennyt juustoista eikä häntä kiinnostanut tippakaan tietää... Juustot olivat turhin asia maailmassa!

Mauno juoksi. Hän juoksi takaisin kohti rintamamiestaloaan... Unohtaneena nälän ja kaikki fyysiset tuntemuksensa. Mayhemin demoni lepatti tuulessa Maunon rintaa vasten... Rintaa, jossa syke oli saavuttanut lakipisteensä. Paniikissa on kyse kognitiivisfysiologisesta ketjureaktiosta, jossa mieli reagoi koko ihmisen keskushermoston kanssa. Kun korttitalosta poistetaan alarivistä yksikin kortti, koko rakennelmalla on taipumus sortua. Jos juustot olivat merkityksetön asia maailmankaikkeudessa, kuka sitten takaa, että rintamamiestaloilla, bändipaidoilla, hammasharjoilla tai edes Kinder-yllätyksillä on mitään merkitystä? Ajatus oli liian tuskallista käsittää... Mauno itki.

Mauno rynnisti pihavarastoonsa, joka sijaitsi rintamamiestalotontin peränurkassa. Ovesta katsottuna oikealla olevassa hyllyssä lepäsi säntillisessä järjestyksessä täydellinen Kuusamo-uistinsarja (yhteensä 437 virveliuistinta, 510 perhoa ja 47 erilaista pilkkiviehettä ja jigi-uistinta), mutta nyt Maunon katse suuntasi peräseinän Jerry-kannukokoelmaan. Vielä silloin (eli todellisuudessa vielä kymmenen minuuttia sitten), kun keräily ja fanitus oli merkinnyt Maunolle jotain, yksi hänen kiinnostuksen kohteistaan oli ollut saksalaisten intressi suunnitella sellainen polttoainesäiliö, joka olisi muotoilultaan mahdollisimman tilaa säästävä suhteessa tilavuuteensa. Mutta nyt tuokin jännitys tuntui mitäänsanomattomalta, ja tyhjin katsein Mauno tarttui yhteen 56:sta Jerry-kannustaan. Se sattui olemaan vuosimallia 1942, sellainen, joita Rommelin panssaridivisioona käytti El Alameissa. Mauno valeli rintamamiestalonsa bensalla. Hän kasteli hammasharjansa, bändipaitansa, animesukkansa, Mariskoolinsa, polkupyöränsä, kalastusvälineensä, Aku Akan taskukirjansa, nuppineulansa, banaaninkuorikokoelmansa, Tunin haalarimerkkinsä (jatka listaa mielikuvituksesi

mukaan). Mauno repi yltään vaatteensa, kaivoi housujensa taskusta yhden öljysytytinkokoelmansa Zipon, ja sytytti koko omaisuutensa palamaan. Katsellessaan kymmenien metrien korkeuteen kohoavaa liekkivanaa, Maunoa kismitti, ettei hänen talossaan edes ollut yhtään juustoa, tuota pahanilman keksintöä, jolle olisi symbolisesti voinut kostaa Maunon sisuksissa jäytävän tyhjyyden tunteen.

Kun rintamamiestalo oli palanut ja jäljellä oli vain veteraanien valama kivijalka, Maunon huomio kiinnittyi rakennuksen sorapohjaan, joka oli aiemmin ollut piilossa päivänvalolta puulattian alla. Sora, joka siis koostui lukuisista pienistä kivistä, ei ollut luonteeltaan lainkaan yhtenäinen, vaan kivet olivat hyvin erivärisiä, muotoisia ja kokoisia. Osan pinta kiils i auringonpaisteessa paljasten pinnoitteeseen syntyneen katinkullan, osa taas imi kaiken valon omalla mattamaisella pinnallaan. Mauno kumartui tarkastelemaan kiviä lähemmin, ja eipä aikaakaan, kun hän ryhtyi järjestelemään niitä muotojen ja värien mukaan erilaisiin kasoihin.

Juustokauppias, joka todellisuudessa oli hyvä ja empaattinen ihminen, oli vaivaantunut Maunon säikähtyneestä ja oudosta käytöksestä, ja hän oli päättänyt jättää myyntipisteensä tarkistaakseen, oliko oudolla asiakkaalla varmasti kaikki hyvin. Nähtyään Maunon keräilemässä kiviä rintamamiestalonsa raunioissa, juustokauppias rakastui välittömästi. Se saattoi johtua Maunon persoonasta tai alastomuudesta (yksi Maunon rakkaimpia harrastuksia oli kehonrakennus, jonka historiaan ja nyansseihin hän oli tutustunut erään somebloggarin myötävaikutuksesta) mutta yhtä kaikki rakkautta se oli! Mauno ja juustokauppias viettivät loppuelämänsä yhdessä ja Maunosta tuli suuri kivilajien asiantuntija Tampereen yliopistossa. Sen pituinen se.

SPACE MARIN

OSA I

Neljännelläkymmenennellä vuosituhannella on vain sotaa. Kymmenentuhatta vuotta on kulunut Väyrysheresiasta joka hajotti kultaisen yhtenäiskulttuurin haja-asutusalueiksi ja sulki viimeisen Suuren Johtajan kultaiselle valtaistuimelleen. Ihmiskunnan laitamien hyvinvointialueiden palvelut ovat alituisesti uhattuna ja hyvinvointivaltio oli sodassa. Oli vain sotaa. Kaukana ovat ajat kun pyhää Terraa vartioi alituisesti ehjä Suojelu Defenssi Puolustus. Lähellä ovat ajat kun sen vallan linnakkeet hävitetään pysyvästi.

Kokomustat ovat brutaali legioona, joka valitsi kasvatettaviksi taistelijoikseen vain lapset, joista on tullut heidän käsittelyssään orpoja. Petturilegioonan konesulttaanit ovat nähneet pienistä veripuroista visioiden virtoja, jossa rankaisukeskeisesti tarjotaan lojalisteille keppiä tai leikkauksia. Visioissaan he ovat kehittäneet kilpailueduin suurenmoisen aseenn, jolla on tarkoitus iskeä pyhän Terran konsensushakuiseen ytimeen, Rautatiesotureiden geeniviljelmään. Geeniviljelelmä on se, joka erottaa space marine legioonaan kuuluvan supersotilaan ihmisestä. Se mahdollistaa yliveritiset kyvyt sekä taistelukentillä että avaruus-yhteenottojen jyräämisen. Jos onnistut tuhoamaan geeniviljelmän, voitat legioonan kuin legioonan ilman taisteluja. Rautatiesoturit olivat kovista kovimpia, eikä heidän voimaansa käynyt kiistäminen suorassa konfliktissa.

Aseen nerokkuus oli tämä: ihmiskunnan toisella vuosituhannella rautatiesotureiden ensimmäinen Suuri Johtaja oli raudoittamassa pyhän Terran vetovoimaisimman sisämaakaupungin nousua galaktiseksi keskukseksi. Työ oli maltillista, mutta johtaja oli lyömätön. Legendojen mukaan hän oli

rautatiesoturien voimakkain johtaja ja kulkikin nimellä Space Marin. hänen geeniperintönsä on geeniviljelmien pohjana ja jos tämä voidaan katkaista, voitetaan rautatiesoturit tappioitta. Tämän aseenn ideana oli sotilaallisen meedion mahdollistaman ovaalivaikuttamisen muodon katkaista tämä geeniperimä. Aseen tarkoitus oli olla ensimmäisen rautatiesoturin päälinjan tuhoaja. Kokomustat olivat keksineet De-Marin.

Aseen valmistaminen oli helppoa, mutta käyttäminen ei. Ase tuli sekä kalibroida että laukaista pyhän Terran sota ja teknologia-alueella, eli juuri siellä jossa petturilegioonat ovat kokeneet murskaavimmat tappionsa kerta toisensa jälkeen. Ensimmäisten kalibrintitunnustelujen jälkeen oli vielä kyettävä muodostamaan ehjä taisteluosasto, johon kuuluisi vähintään 101 uskollisinta taistelijaa eri legioonista. Petturien eripura usein ratkeaa oikealla päämäärällä, mutta tällä kertaa tilanne on erilainen. Uusi superase vaatii toimiakseen koordinoitua perinteisten voimien ulkopuolelta, eikä kaaoksen voimien vuosien konsensuksen hävittämisellä ole helppo luoda uusia liittoumia, etenkin kun ryhmät, jotka pyrkivät pitämään koko galaksin kaaoksen alaisuudessa, ovat kokeneet kovimpia iskuja Suojelu Defenssi Puolustusta vastaan käydyissä konflikteissa.

Mitä käy petturilegioonien eripuralle? Onko De-Marin kalibrinti ylivoimainen haaste? Se selviää seuraavassa HiLeessä...

Kuva 114747
Popular Science
Monthly 1.1953

MARIAN TARINAPALSTA

Maria Grgan

Moikka!

Aloittelen tässä gradun ohella kirjailijan uraa ja haluaisin pyytää fellow patinisteilta vähän jeesiä. Tai no, toisin ilmaistuna; tarjota tilaisuutta osallistua ainutlaatuiseen taiteelliseen kokemukseen! Homman nimi on se, että tämän vuoden puolella yritän julkaista jo ensimmäisen kirjani, jossa on kirjallisuustieteellisesti pari jännittävää kokeilua (yhdistin opinnoissani kirjallisuustieteet ja historia hah). Ajattelin lisätä toiseenkin kirjaan vastaavaa ekstraa ja eräs historiallinen tapahtuma inspiroi pyytämään patinisteja mukaan. Hileessä sitä sitten ollaan!

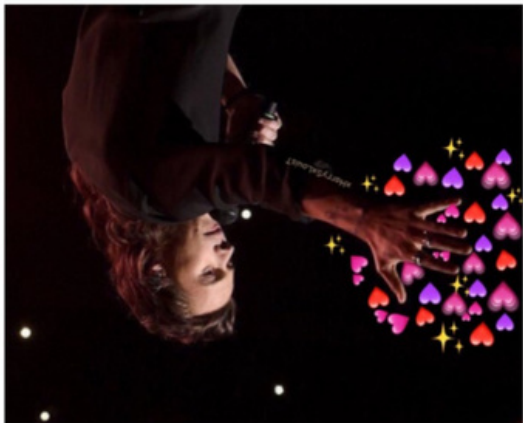
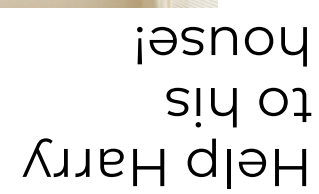
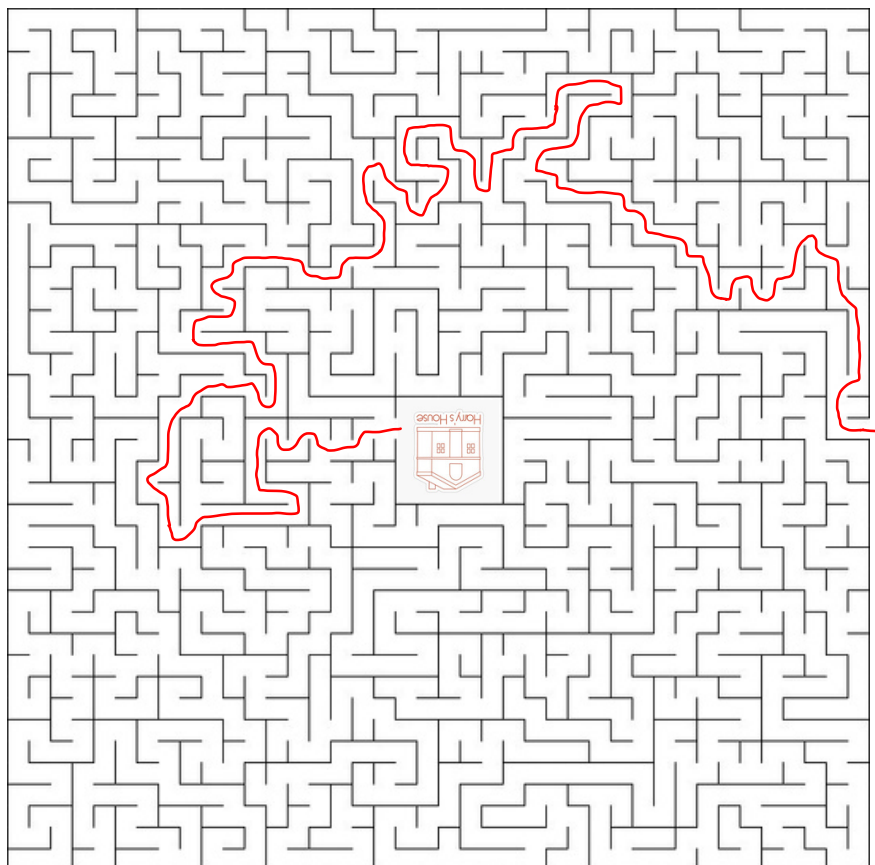
Tässä aktiviteetissa saatte sitten keksiä täysin vapaasti ”juttua” mistä vain eli no limits kaverit (luotan hienostuneeseen makuunne). Pelisäännöt on helpot. Keksikää jotain, mikä olisi teidän mielestä hieno asia tuoda fantasiakirjallisuuteen (hahmo, paikka, vitsi jne.), ja kirjoittaa siitä syksyllä Hileen kirjepalstalle. Pistäkää viestiin jotenkin selvästi, että viittaatte tähän projektiin, jonka nimeän nyt ”Opiskelijan edut”. Kerään kaikki luomukset yhteen ja muodostan niistä jonkun näköisen koherentin materiaalin, joka julkaistaan samassa syksyn Hileessä. Kaikkien tekstit julkaistaan vielä erikseen kommenttipalstalla tai jotain sinnepäin en oikeastaan muista mitä asiasta päätettiin (jätetään tämä Hileryhmän päätettäväksi). Saa olla anonymi, keksiä itselleen nimikkeen tai antaa mennä omalla nimellä.

Ensimmäisen vaiheen jälkeen saadaan kasaan oletettavasti hedelmällinen kirjallisuudentuotos uutta keskustelua varten. Syksyllä pyydän patinisteja taas kommentoimaan ja kehittämään aikaan saatua tarinaa/maailmaa/hahmoa/tilannetta (mitä sieltä nyt tuleekaan) eteenpäin ja niin edelleen. Hanke jatkuu niin kauan kunnes saan toisen kirjan ulos eli ainakin muutaman Hileen verran. Tähän hankkeeseen saa osallistua kerran tai sitten monta, miten haluaa! Jos jäi epäselvyyksiä niin sähköpostini on garganbook@gmail.com, sinne viestiä.

Tässä vaiheessa en vielä kerro teille mitään siitä, miten aion liittää Opiskelijan edut kirjaani. Enkä oikeastaan mitään edes itse kirjasta; mistä se kertoo, mitä hahmoja siinä on ja millaisessa maailmassa edes ollaan. Koen, että tällainen asettelu arvoisat opiskelijat on teille eduksi! Saatte siis antaa ajatuksenne lentää vapaasti ja keksiä aivan mitä vain, kunhan tuotoksenne ei riko Hileen hyvän tavan sääntöjä. Se voi olla kokonainen kuningaskunta, paikka, keksintö, keskustelu, laulu, tilanne, hahmo jne.! Rajoituksista ainoastaan sen verran, että pysytään korkean fantasian piireissä eikä maailmanperustuksiin voi enää vaikuttaa – jumalat, maailmansynty ja globaali historia ovat jo valmiina. Perusteluna se, että kirjoitan trilogiaa ja saavutetut Opiskelijan edut tulee osaksi toista kirjaa (se ensimmäinen jo hyvällä mallilla).

Suosittelun pituus 10-50 sanaa, mutta saa laittaa 3-150. Pitäkää hauskaa tai olkaa vakavia, cheerio! Kevättä (kohti), Maria Grgan Tässä samalla lupaudun seuraavaan: En poista kenenkään luomuksia Opiskelijan eduista ja liitän kaikkien osallistujien teksti/ehdotukset siihen mahdollisimman alkuperäisen muotoisina. Liitän Opiskelijan edut mahdollisimman muokkaamattomana toiseen ja/tai kolmanteen fantasiakirjaani

LENIN
MUSEO

Persiilleen se meni
Neuvostoliittokin!

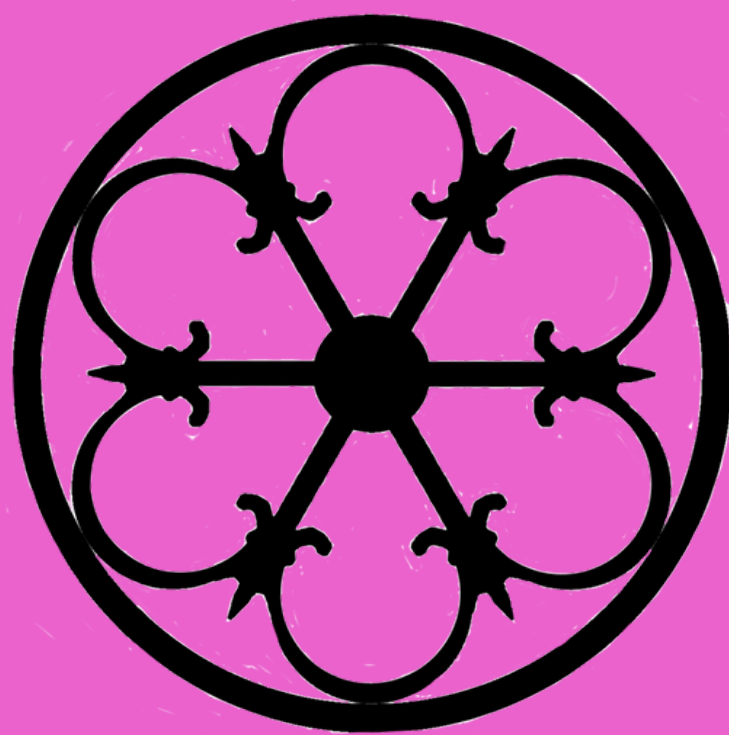
KISS
MY

T O S

ALICE
SPECIAL

Asiantuntijat ja ylemmät
toimihenkilöt ry

Jokainen meistä fanittaa jotain, myös haudanvakavat historioitsijat ja todella tosikot humanistit. Siksi kevään 2023 HiLe tarjoaa kattavan katsauksen kaikenlaiseen kannatukseen. Näiden kansien välistä löydät ihastusta, intohimoa, inspiraatiota ja intelligenttiä intoilua.

HILE

Historian ainejärjestö Patinan julkaisu